دلنډو کیسو ټولګه:
د رحمت ډالۍ
Ketabton.com
لیکوال: رحمت الله "رحمت"

ketabton.com - The Digital Library

د رحمت ډالۍ

د لنډو کیسو ټولګه

لیکوال :

رحمت الله رحمت

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب ټول حقوق د ليکوال سره خوندي دي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: درحمت ډالي (د لنډو کيسو ټولګه)

ليکوال: رحمت الله ،رحمت

دچاپ کال: ۱۳۸۳ه ش/۲۰۰۴م دچاپ شمير۵۰۰

د ليکوال تليفون: ۰۳۴۵۸۸۷۳۲۹۹/۰۳۱۳۸۴۷۰۷۲۵

د ليکوال برېښناليک: Rahmatcmn@yahoo.com

انلاين چاري: مختار احمد احسان - د لراوبر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.net

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب لړلیک

١:وریندارۍ ته وایه مور و بخښنه

٢:د خوشحالۍ ورځ یې په غم بله کړه

٣:یو ستا وروړ تورک وو

۴:چې په ژوند میراث سول

۵:د خندا او تعجب خبرې دي

۶:اوس به د نړۍ اتل ستا سي ګوتونه پالش کوي

٧:او آخیري سلګۍ یې دي

٨:بس ټلیفون کښیږدي

٩:خدای دې وبخښه

١٠:چې فکر او سوچ پکار دي

١١:او دا غریبه مړه سوه

١٢: بیا به بد نه کوم

١٣:احتیاط کوه

١۴:بیا په مسافرۍ کښې

ketabton.com - The Digital Library

پیل

ketabton.com - The Digital Library

وريندارۍ ته وايه مور وبخښه

زحمتونه يې ګالل دهر چا خبرې يې زغملې هرڅه به يې پرځان ورل خو چا يې هيڅ فرياد نه واورېدی. پرځوانۍ کونډه سوه دواده دوهم کال يې وچې خاوند "تورګل" يې دموټر دجنګېدو په پېښه کې مړ سو . دخاوند تربرو به هرکله چخنې او کړې خبرې ورته کولې او هريوه به جلا – جلا په زړه کې ګوري ورته ماتولې ، شاپېرۍ به يوائې داورته ويل: تاسې خو لږ صبر وکړئ چې زما "عيده" خو تېره سي.لنګه غوا ، داخترپسه او خو تلتکه چې ول هغه خو موراڅخه يوورل.

څو ورځې لا نه وې تېرې سوې چې شاپېرۍ وګل بختې ته کوچنی ورولېږی چې خاله ته وايه يوار خو راسه.

" ګل بخته خاله چې هم يوه خورا خواخوږې ښځه وه او په توره شپه به دهر چار کره تلله. هرچا به له مينې خاله بلله ، سمدستي ځان په يوه سا را ورساوه ":

څپلۍ (ګوتونه) يې لانه وې ايستلې چې پرشاپېرۍ يې ږغ وکړ: ولې خاله دې جارسم ولې داسې راتاوېږې څه درسوي دي ؟

وختي دي ولي حال نه رالېږئ چې داسي په عذاب يې زه نوکوم نه وم درمعلومه چې په توره شپه دهرچا خدمت کوم ، بيا نوستا .

شاپېرۍ چې درد ډېره په عذابه کړې وه په ډېر تکليف يې ورته وکتل او په ګانګوړاواز يې ورته وويل: ما ويل مه مي ښوره چې هسي مړه شم او څوک نه شي را خبر. بيا يې پر ډېډيو لاسونه ونيول او دېوال ته يې سرتکيه کړ او له ډېره درده يې غاښونه پرله ونيول بيا يې په ژړه غوندي (ژړغوني) اواز وويل: خاله څه درته ووايم شکايت او بې صبري هم نه ده ښه پرداسي ځوانۍ کونډه شوم چې زما او تورګل ځوانيمرک ارمان نه سره وخوت ، نصيب ډېر ژر راڅخه مرور شو . اوس مي دده تر مرګ وروسته دده تربرونه لکه لېوان مځکي ته نه پرېږدي ، خاله زه به نو څه درته ووايم ته نو کوم نه يې راخبره زما دژوند نو کوم ځای دخوشحالۍ دی، بيا مي هم داسلا وکړه چې خاله ته حال ولېږه اوس که ژوند وي او که مرګ خاله خو به درته ناسته وي ، "ګل بخته" خاله چې هم ډېره تجربه لرونکې مېرمن وه او د شاپېرۍ له حاله خبرېدو سره سم يې دکوچني دپيدا کېدو شيان په غوټه کي ورسره راوړي وو او خاله هم لاس په کاروه ، لږ ګړۍ وروسته چې شاپېرۍ ساسمه کړه او د کوچني آواز يې پرغوږ ولګېدی ، دګل بختې خاله هم څېره له خوشحالۍ ډګه وه ، او پرشاپېرۍ يې ږغ کړه: زويه مبارک دي شه ، هلک دی خدای ﷻ دي يې درصالح کړي ، خدای ﷻ دي ارمان په وکاږه.

ketabton.com - The Digital Library

د شاپېرۍ چي د خوشحالۍ څخه سترګي له اوښکو ډکي وې وويل: خاله خدای ﷻ دي بې زويه مه کړه ، خدای ﷻ دي د بل له محتاجۍ وساته.

" خاله چي تېوله شپه په ولاړه تېره کړې وه د غسيي په ولاړو پښو کور ته ولاړه ، مشرزوی چي يې اودس تازه کړی واو جومات ته تلی هغه ته يې وويل: نصرو زويه پرتاهم ناوخته کيږي نوري خبري به وروسته کوو ، په جومات کي به ملاصاحب او ميردل اکا د " تورګل مسکين " دزوی په زوکړه خبر کړې ، چي ودغو لېوانو ته څه نصيحت وکړي ، نن سهار د ملاصاحب قرائت څه بل شاني و ، هرسړی پوهېدی چي څه پېښه سوې ده ، د سلام له ګرزېدو سره سم ، ميردل اکا و خلګو ته وويل : ټول کښېنئ نن ملاصاحب څه خبري درته کوي.

هر سړي د نوي خبري د اورېدو لپاره پرخپل ځای انتظار کاوه د غه وخت ملا صاحب ښو توندو خبرو ته ځان جوړ کړی و ، د څو مبارکو آيتو ترويلو وروسته يې د کلي پرملک مخ راواړاوه ، ته چي د کونډي او يتيم غم ونه کړې څوک به يې کوي ؟

زموږ د کلي د غه مسلماني ده ، چي موږ ورته ګورو ، د تورګل مسکين له کوره يې تربرو " رازکی " او " ښامير " لنګه غوا داختر پسه او د کور لوښي په سپينه ورځ يووړل او د هغه کونډه يې په لندو سترګو پرېښوده . د الا څه نور ګوابنونه هم ورته کوي ، مګر خدای ﷻ بيا داسي نه کوي هغه دی برايي (تېر مابښام) د غه مېنه زرغونه شوه او د تور ګل مسکين زوی پيدا سو.

د کلي ملک موسی اکا چي په دغو خبرو خپل ځان او کليوال ملامت بلل سر يې راپورته کړ او شا وخوا يې وکتل د کلي پرڅو ځوانانو يې ږغ وکړ، ورسئ د دغو لېوانو له کوره څخه د غه څه چي يې وړي دي بيرته د غي کونډي ته وروړئ.

ميردل اکا لنګوټه پرسرسمه کړه سترګي يې په شمله وچي کړې او د تور ګل مسکين په دروازه کي يې د غه پيسې ګل بختي خاله ته ورکړې او دايې ورته وويل: ورېنداري ته ووايه موږ وبخښه.

ketabton.com - The Digital Library

دخوشحالۍ ورځ يې په غم بدله کړه

ژوند ټول په خوارۍ او غربيۍ ورباندي تېر سو ، ټول عمر د بل همسايه و ، ښه راستمن سړی و ، يو وزری و ، يوه يې نه دوې کېدې هغه دچا خبره ديوه لاسه ټک نه خيژي دوه درې بچي يې لا دمخه مړه سوي وو ، اوس يې داوروستی زوی " ګلاب " ځوانۍ ته نيژدې سوی ولاس يې په سپک و.

دادمحمد اکا به هر وخت نصيحت ورته کاوه زويه دبې ځايه کاروا و بې سره همځولو څخه ځان ګوره خدای ﷻ مه کړه چي يوه بده راته پېښه نه سي وايم دبدو خلګو څخه همېشه بد پېښېږي ، مادې کلي دهر سړي خدمت کړی دی په توره شپه مي يا نه ده ورته کړې. وايم خپل وس مي نه دی ځني سپمولی ته به خپلو کاروته پام کوې اوبله خبره داده چي ستا لپاره مي يو کار په نيت کي دی بيا به يې درته ووايم.

ګلاب هم ډېر ځيرک زلمی و ، سهار وختي به يې دملا صاحب څخه سبق واخيستی بيا به نو ټوله ورځ دپلار سره دمځکي په کار واخته و. په ټول کلي کي يې ښه نوم درلودی مازديګر يې همځولي " زرين "ګيله ځني وکړه: داڅنګه انډيوالي ده چي زه دي نه يم خبر کړی او ټول کلی خبر دی. چي پلار دي " زرلښته " درغواړي ګلاب چي پر هوا رپېدو ځنګ وهلي و راپورته سو او ويې ويل: ښه ته هم خبر سوی يې ياره زه شرمېدم نه مي شوای درته ويلای زه هم برابې مابښام خبر سوم پرون دورځي مي پلاريوه خبره راته کړې وه خو سرمي نه و په خلاص.

مابښام چي مي پلار مورته داقصه کوله نو زه هم پوه شوم ، چي پلار مي ولي دڅه مودې څخه پرځان تنګي راوستلې وه.

نور خو پرېږده زموږ دخوراک غنم او دلاندي پسه يې لا خرڅ کړ.بس دمسکين همدا ژوند دی چي دکوزدې او واده لپاره به دغاړي کالي خرڅوي دمړو او سرمايه دارو خلګو په ودو او ښاديو کي څنګه هشت ومشُت وي څنګه ټکان او اتڼونه وي.

" زرين " چي دانډيوال ګلاب خبرو وسو هيڅ جواب ورسره نه و ، صرف دومره يې ورته وويل چي: دټکانو لپاره خو ما دادی ډکه توپنچه رااخيستې ده چي صبا دي دسملان راوړل کيږي ټکان به په وکړو او يوڅه دجېب خرڅه مي هم درله برابره کړې ده دغه مي په وس و.

ketabton.com - The Digital Library

ګلاب که له یوې خوا سبا د خپلې کوزدې خوشحالي لرله خو د بلې خوا دې ته حیران و ،چې په تش لاس په دغه دولور غاړه څنګه باسي او څنګه به یې اداکوي په دغو چورتو او فکرو کي خوشحالي ځني هېره وه پټو یې ټک واهه زرین ته یې وویل:

ستا یې کور و دان مګر په دې سرنه سره رسیږي سبا به ټوله ورځ راسره تېروې اوس ناوخته دی کور ته به څوک راته ګوري.

سهار چې د څلورو کسانو مرکې د ګلاب د کوزدې د سملان راورسول ، زرین تو پنچه په لاس د ټکانو وار ته انتظار و ، یو ناڅاپه ګوته د ماشې سره ولګېده او ټک سو مخامخ ګولۍ د ګلاب پر زړه ولګېده او د ګلاب پر مځکه راچپه سو نارې او چغې سوې چې ګلاب مړ شو ، خلک سره راورسېدل ګوري چې ګلاب لکه د اختر پسه په خپلو وینو کي سور پروت دی او آخري ساه یې خیژي. ښادي په غم بدله سوه بس د مسکین د کور خوشحالي وه لړ ګړۍ وه د خلګو سترګي له اوښکو ډکي سوې او دا یې ویل: دادمحمد اکا ته دې خدای ﷻ د زړه صبر ورکړي دغه یو زوی یې وهغه هم د مرګ په کار شو بیا پرداسي ځواني او د کوزدې په ورځ بس هغه د چا خبره"د خدای ﷻ دوستان ډېر زهېریږي " ګلاب مسکین چې یې خاورو ته وسپاری ، تردعا ګوییي وروسته د کلي یو سپین ږیری لعل محمد اکا خلګو ته وویل: واورئ خلګو بیا که د چا زوی پیدا شي یا کوزده یا واده وي بیا به دغه د غم ټکان نه کوئ و مولیدل چې د خوشحالۍ ورځ یې په غم بدله کړه.

ketabton.com - The Digital Library

يو ستا ورور تورک و

خداى ﷻ سته ښه وروركلوي يې ده ، يو دبل په خوله دي او مشر ورور نعمت لالا ته خو بيا ټول لاس په نامه ولاړ وي ښادي اكا چي دحجرې دېوال ته ډډه وهلې وه او دنسوارو په هينداره كي يې مخ ته كتل پر جانو اكا ږغ وكړ ، ددغو هلكانو پلا ښه سړى و چي دوى دغسي صالح او دخپلې لاري دي ، مگر پلار يې نو اوسا (هوسا) ورځ ونه ليده دوى لاښه دي خوارى كه پرتېري سوې ، خو اوس يې ژوند ښه دى ، څه مځكه ، يوه غوا ، اووه اته پُسونه لري.

صوفي صالح چي ددوى خبرو ته غوږ واو پرمځكه يې ليكي كښلې زياته كړه: خلكو تاسي لكه چي نور حال نه په لرئ ؟

نوري خبري خو سهي دي خو يوه ستړيا ورته گوري جانو اكا خبره ورغبرگه كړه ، كومه ستړيا چي ته په خبريې او موږ نه يو خبر سم مو په خبره سر راخلاص كړه !صوفي صالح وويل: ستړيا خو داده چي دغه كشر هلک يې ډېر بې لاري سوى دى په دغه حال كي نعمت لالا هم سلام ووايه خلكو ستړي مسيا ورته وويل صوفي صالح زياته كړه ښه شو چي نعمت هم راورسېدى ماويل: زه به دى هم په خبروم وايم دچرگانو دغلا څخه نيولې په هره بده پېښه كي دده لاس وي.

صوفي صالح لاخبره نه وه خلاصه كړې چي جماعت ودرېدى ترلمانځه وروسته چي نعمت لالا كور ته ولاړى ډېر زهېر و ، دمځكي په شان يې خوله له خندا نه وه ډكه ، دوهم ورور "پيدا گل" پوښتنه څني وكړه لالا ناجوړه خو به نه يې ؟

نعمت وويل: يا ناجوړه نه يم خو تر دې وروسته به ناجوړه سو پيدا گل وويل: لالا نه شوم پوه چي څنگه به له دې وروسته ناجوړه شو؟

نعمت وويل: ستا په ياد دي چي ما به هر كله و تورک ته نصيحت يا منت كاوه مور به راڅخه خوابدې شوه ويل به يې دازما كشر زوى دى ، ته منتونه پركوې او دې به بې ځايه نازاوه ، زه پوهېدم چي دغه نازونه به يوه ورځ راته غمونه شي ، مځكي هم زه څه غوږېدلى وم ، چي ځاى بې ځايه سم نه گرځي ، ماښام به ناوخته كور ته راتلى كله كله به دغه د "گولک" چرسي پركوټه هم يادېدى خودمور دلاسه مي هېڅ نه شواى ورته ويلاى ، ورمه ورځ ستا په ياد دي چي ما نصيحت ورته كاوه ده څنگه جوابونه راكول ، تاوليدل مور پر ما منت كاوه او پر ده يې ژړل.

ketabton.com - The Digital Library

پیدا ګل یو سوړ اسوېلی وکېښ او ویې **وویل**: لالا په **هغه** ورځ مې ډېر زړه دربانديې وسو ، دده جوابونه پرماداسي لګېدل لکه چړې چې راپکښې وهي ، که دخلکو خندا او دمور ژړا نه وای زه به یې هم په هغه ورځ خوښ شوی وای مور چې یې هم ودغو خبرو ته غوږ نیولی و او دا خبرې ښې نه پرلګېدې وویل:

څه یې کړي دي چې ټول ورته بلا شوي یاست" په ژړه غوني اواز یې **وویل**: ستاسي دلاسه نه دچا سره کښېنستای شي نه ولاړېدای شي کشر دی سم به شي **نعمت** وویل: هو ! له دې وروسته به ښه سم شي ، که پرخاندې او که پر ژاړې ، داکور به خراب شي ، نن دکلي په مینځ کي خلګو دغه خبري کولې او دده بدي پېښي او غلاوي یې حسابلې ، درازو دپالیز ، دخان دباغ او د شا**ګل** دپسو په دغو ټولو غلاوو کي خلګو د بیاداوه ، **نعمت** چې ډېري ترخې خبري پرځان وړي وې ورور که یې بې لاري و ، خو بیا هم دده ورور و په هره بده یې خوابدی و او دمرګ خبره یې نوره نه شوه پټولای ، زنو یې بلګ شروع کړی ، سترګي یې له اوښکو ډکي شوې ځان یې دغه دغم وخبري ته نه جوړېدی ، خو بیا هم مجبوره و او ویې **ویل**: آخیري خبره داده چې اوس په لاره کي سدوزی لالا راباندي پېښ شو چې له بازاره راغلی و اوویل یې: دلاري دنیوو په پېښه کي دوه غله مړه او یو زخمي و ، ما دتور پله سره ولیدل ، یو ستا ورور تورک و.

ketabton.com - The Digital Library

چي په ژوند میراث شول

نور محمد لالا ډېر خواخوږی سړی و ، دهرچا په غم او ښادۍ یې ځان خبراوه ، ترخپله وسه یې دناتوانه اوبې وسو خلګو مرسته او کومک هم کاوه.

په دغه خپله خواخوږي سره هرچا په ښه نامه یاداوه بس دهرچا غم ورسره و ، کله کله چي به څه بده پېښه یا ظلم شوی و نو اول به یې اثر دده پرمخ معلومېدی ، کله کله به دغو بې انصافیو او ناجایزه پېښو داسي زور پر وکړی چي ویل به یې راځئ له دې ښاره کډې بار کړو نه انسانیت شته او نه دانسان قدر هغه بله ورځ یې لالو اکا ته وویل: ته هره و رځ راته وایې صبر کوه دابه سړی څنګه وکړي ، لالو اکا خبره ورغبرګه کړه : بیا چا ګلان کرل چي مځکه یې ستا پرطبیعت نه وه ماته کړې ، نور محمد چي پېښې ډېر زهېر کړی و په لاس یې دتندي خوله وچه کړه ، دمنګي اوبه یې پرسرپورته کړې ، خبره ته حیران و چي له کومه یې شروع کړي خو آخیر یې وویل: لالو اکا څه درته ووایم: ته لکه چي نه څه اورې او نه څه وینې ، دلته څوک شته چي ګلان وکري یا دګلانو کار کړي ؟

دلته خو خلک اځغي کري اځغي.

لالو وویل: وروره زه خبر یم چي دغه حال دی چي هیڅوک ګلان نه کري .زما خپله په پښو کي ډېر اځغي مات شول چي لامي دګلانو پرخوا ډېر زور دی ، څه وکړم له وسه مو څه کیږي ، څوک به مو ناره واوري ، وایم ښار ناپرسان دی بس یو ګوزاره به کوو ، ښه ته ووایه ، چي بیا دي څه اورېدلي دي چي داسي دي زړه درته ډک دی.

نور محمد وویل: هرڅه مو اورېدل خو دژوند دمیراث مو نه و اورېدلي. هغه بله ورځ دلاندي کلي څخه راتلم چي په لاره کي مي یو سړی ترنظر شو ، ډېر مي حیران – حیران ورته کتل نه پوهېدم ، چي مسافر دی او که لېونی ، خواره واره وېښتان، رنګ یې تک ژېړ و ، دمخ ښه الوتې ، حال یې ډېر خراب و په دغه چورت کي ورنژدې شوم سړی روغ راته ښکاره شو ، ترسلام د مخه یې ترلمن ټینګ کړم او راته ویل یې کښېنه ولي داسي په چورت کي راته ورک شوې ؟

دده سختي ورځي له ماخه هم دسلام وراچولو وار خطاکړ، خو سلام مي ورته ووایه. دده په جواب مي سره نه شو خلاص ، ددوبي سره غرمه وه دکور پرخوا مي هم تلوار و، خوبس ورسره کښېنستم لږ ساعت وروسته مي سړی وپېژاندی چي سد و ګل دی دپلاني ...... دکاله ، ښه دپلار او نیکه سړی و ، ورته ومي ویل: څه درپېښ شوي دي ؟ ته او داحال دی ؟ لږ ګړی خاموشه او پټه خوله و ، اوښکي یې پر مځکه وڅڅېدې زماهم سترګي ورسره لندې شوې ، خدای ﷻ ﷻ شته دغریب پرحال مي ډېرزړه وسو ، ما هم په خبرو کي خپل نوم وریاد کړی ، دده به هم نه وهېر ، تاواورېدل لالو اکا : هو ما واورېدل نوره قصه راته کوه نور محمد وویل: بیا نو سدو ګل راته وویل نور محمد لالا

ketabton.com - The Digital Library

چي ورځ تيريږي تياره زياتيږي. له کومه سره يې درته بيان کړم تاته ښه درمعلومه وه چي هيڅا ته مي تاوان نه دی وررسولی او نه دچا په تاوان خوشحاله وم ، ښه ماجت (مسجد) ، ښه مېنه ، دمېلمه کوټه ، دوه باغه ، دپالېز او کښت مځکه ، دوې باوړۍ ، وايم ښه ژوند مي درلودی خو د خدای ﷻ کارونه دي خدای ﷻ ښه په پوهېږي چي نن بيا پر دې حال يم.

نور محمد ما ورته وويل: بې شکه داد خدای ﷻ کارونه دي چي داسي کيږي وايم چي درپېښ شول چي دې حال ته راورسېدې؟ زه سم په حال نه يم خبر.

سدوګل وويل: نورک لالا څه به دي سرپرله ګرزوم "جاندو" خوښه پېژني چي زما تربور دی چي زه خدای ﷻ په ښه باد وهلی يم ، له هغه وخته يې راسره اخيستې ده او تر ننه يې سم قدم نه دی راسره ايښی ، په حکومت يې بندي کړم يم ، ځو ځايه مځکه يې راځخه لاندي کړې ده ، هيڅ مي په وسه نه ورسره کيږي رابانديي زورور دی او نه بل چا ږغ ورته کړی دی. چي ولي ظالمه: داظلم کوي ، وايم دغه کال په کال چي کاختۍ دي ، بارانونه نه کيږي ، برکتونه ټول شول ، خوشحالي نه شته وايم داخو ټول زموږ عملونه دي تاواوربدل نور محمد لالا ، نور محمد : هو ما واورېدل وايم په دې کي خو هيڅ شک نه شته چي موږ دزورور ملګري يو او ظالم ته مو په ظالم نه دي ويلي.

ښه ته قصه کوه:

سدوګل وويل: وايم هغه ډېر ظلمونه راسره وکړل ، دوه کاله مخکي يې ځوان زوی داسي راوواهه چي له هغو وهلو مړ شو ، چامي ناره وانه وربده. دحکومت خلګو ته يې پيسې ورکړې ويل يې داغل وموږ مړ کړی.

ترهغه دمخه يې يو ه لور راځخه وتښتوله ، ګوره چي مړه يې کړه کعه يې پريو چا خرڅه کړه ، توري مځکي مي پسي سپيني کړې پروطنو – وطنو وګرځېد م هيڅ درک مي يې پيدانه کړی ، بس نو يوزه اويوه کوروالا سره پاته شوو او داغمونه". په دغه حال کي سدوګل سرکښته وځړاوه او څه اوښکي يې پر مځکه وڅڅولې ، لږ ساعت وروسته يې سر راپورته کړی او داسي يې وويل: شپږ مياشتي مخکي يې عرض رابانديي وکړی ، ويل يې تازموږ درمې سپی وژلی دی ، بس دحکومت سړي راغله او زه يې لاس تړلی په بند کي واچولم. دپوښتني ځوک مي نه و زما دځوان زوی غورچا ونه کړ، مګر دظالمانو او زورورو چي سپی په خپل مرګ مړ شي لا يې هم پوښتنه کيږي او ما غوندي غريبان يې په تور بند ته اچول کيږي.

وايم څه درته ووايم: زړه مي له تورو وينو ډک دی" خدای ﷻ پاک مو دي له دې ظالمانو خلاص کړي ، بس په دغه بند (زندان) کي يې اچولی وم ، چي تاځنګه زموږ سپی وژلی دی ، هلته مي تر شا په کور والا (مېرمني) پسي زړه ختلی و ، چي پر هغې خوارکۍ به څه تيريږي. هغه هم دغو غمو لېونۍ کړې وه ، يو وار دوه مي حال په وشو چي کله –کله دکلي يوې سپين سري يوه ګوله ډوډۍ ورته راوړې ده يا يې داوبو لوښي ورسره ډک کړي وو ، خو آخير –آخير

ketabton.com - The Digital Library

دسدوګل ستونی له ژړا ډک شو، زني يې وبلګېدې، له سترګو يې اوښکي کښته وڅڅېدې، زما هم سترګي ورسره لندې شوې زړه مې راته وويل: چي مخ پرغره ونيسم يا يوه تېره چاړه پيدا کړم او په د غو ظالمانو پسي يې را واخلم، چي پېژنې يې وژنه يې، خوله وسه مي هيڅ نه وه پوره بې له افسوسه، لږ ګړی وروسته ما ورته وويل: سدوګل لالا بس خدای ﷻ ته به صبر کوو، نو آخير څنګه شو؟ سدوګل سترګي په لستوڼي وچي کړې او داسي يې وويل: هونور محمد لالا خدای ﷻ دې وکړي چي له دغو ظالمانو څخه خلاص شو، نو آخير داسي وشو چي يوه شپه مي مېرمن په اوبو پسي راوتلې وه، چي ښناک يا اودس څه اوبه راوړي، پام يې نه شته دباوړي و څاه ته ايله شوه، دوې ورځي وروسته خلګو راکښلې وه، بيا خو نو دمسکين کور دی چي دسپين کفن وس نه لري، دکلي سپين سرو په هغو کاليو او پوړني کي ورته کفن ورکاوه، چي د کلي څو ځوانانو په دغه وخت کي دکفن ټوکر ورته راوړی او ويل يې: دغه يې ورکفن کړی، دغو ځوانانو داهم وويل: نور نو موږ دغه ظلمونه نه شو زغملای، موږ به نور دجاندو رنګه ظالمانو نسونه ورڅېرو او دسدوګل غوندي غريبو خلګو پرڅنګ به دربږو او غور به يې کوو، بس دغوځوانانو حاجي مدو اکا چي ښه مشر سړی د ی، حق نه پټوي دڅان ملګری کړی و او راغلل زه يې دبنده څخه خلاص کړم، کلي ته ولاړم څوک پاتا (فاتحې) ته نه دي راغلي، ولي بې وسه سړی وم له بې وسه خلګو سره څوک غمرازي کوي؟

شپه دوې مي هلته تېري کړې، ديوازيتوب ژوند و که ديوې خوا د "جاندو" څخه مي دمرګ بېره وه، خو هغه ما له خدای ﷻ راوستلې وه، دبلي خوا بې کسي اونېستي وه لاره راڅخه ورکه وه چي څه وکړم هسي خو "جاندو" په ژوند ميراث کړی وم، بس دغه لوښي او توري (کالي) مي په موټر کي راواچول، موټروان ته مي يو دېګ او جوال په کرايه کي ورکړی، نغدي خوما نه درلودې اودلته يې راورسولم، اوس که دي خوښه وي زما جايداد به ستا په نوم تاته درکړم وايم چي دغه ظالم يې خوري نو يې ستا.

نورک وويل : زه چي کيسې ډېر سوځلی وم دغسي بې اختياره ځيني راولاړشوم او دغه دی تراوسه مي سر پرله ګرځي.

لالو اکا اوس يې نوګلان بولې، که اځغي زموږ دخلګو دغه حال دی، چي په ژوند ميراث شول.

ketabton.com - The Digital Library

دخندا او تعجب خبري دي

ډېر خلګ راغلي وو ، دعلاقې خانان ، ملکان ، دوکانداران او څه غریب خلګ او دحکومت چارواکي هر چا په زړه کي یو څه جوړه کړې وه چا فکر کاوه چي دلته به مي څوک وپېژني چا ویل ، چي حکومت به څه راکړي یا به څه محصول او غم راباندي کم کړي ولي چي دادترقۍ او پرمختګ لپاره مجلس او غونډه ده.

خیرهر سړی دخپل فکر نیلی ښه پرځغلولی و " که له یوې خوا ګرمي وه خوله بلي خوا نه اوبه و ې، نه داوبو خدمت ګار . څو دښېر بتو جېکونه وو هغه هم صرف دمعززینو مخ ته پراته وو ، دچوکیو هم دغه حال و ، درانه او سرمایه دارخلګ پرچوکیو او غریب خلګ پرمځکه ناست وو ، ډېري خبري وشوې خو هرچا داکوښښ کاوه چي داسي خبره ونه کړي چي دحکومتي چارواکو باڼه درانه اوخوابده شي ، چا دامن او کرارۍ صفت کاوه ، چا دترقۍ کارونه ستایل ، ملک نصرو ، چي له حکومته یې ډېر څه وړي وو ، څو کاله یې مالیه (ټېکس) هم نه و ورکړی اوڅه نور جرمونه یې هم کړي وو ، دحکومت او حاکم صاحب ډېر صفتونه وکړل.

حاجي شاګل وویل : دانوی حاکم چي راغلی دی دا د لوی او لوړ خاندان سړی دی ،هغه بل کال زه ددوی کور ته ورغلی وم دده له پلار سره شل کسه غله او بدماشان (بدمعاشان) په کوټه کي ناست وو ، خلګو وویل : داکور هیڅکله له مېلمنو نه دی خالي شوی ، دوست محمد اکا چي ښه خواخوږی سړی و هم دلته ناست و داټولي خبري داسي پرلګېدې لکه دمار زهر ، خوبده داورپېښه وه چي سرمایه دار نه و ، په دې وخت کي دغونډې دمطلب او مقصد په باره کي لیکل شوي کاغذونه پردېوالو ولګول شول . چا – چا ته هم دانه مانه ورکړل شو او یوه حکومتي افسر دغونډې مقاصد هم بیان کړل ، دغه وخت چي دچا په دغو خبرو سر خلاصېدی په هغوی سرونه کښته وځړېدل ، نه پوهېدل چي څه وکړي او څنګه رشتیا ووایي او دغه خبري ردي کړي.

" په دې حال کي حاجي نذر ګل اکا لنګوټه پرسرسمه کړه ، پټو یې پراوږو واچاوه دغسي دخبرو ځای ته بې واره راولاړ شو خلګو ټولو یو بل ته سره وکتل او دایې سره وویل : اوس یې ګوره ما نه درته ویل ، چي حاجي صاحب دپلار اونیکه څخه خان دی ، دقام دیندارہ مشر دی ، هر وخت یې دولس غم خوړلی دی ، دظالمانو څخه نه بېرېږي او نه دغلو ملګری دی اوس یې ګوره ! حاجي نذر ګل اکا په دغه وخت کي په خبرو پیل وکړ ،

واورئ خلګو دغه څه چي تاسي واورېدل داصرف خطاایستل دي اولېوه په خړسپي تېرول دي.

موږ نور دغه لېوان دخړ سپي په نوم په رمه کي نه پرېږدو ، چي دمېږو نسونه ورڅیري کړي . پرموږ یې لکه چي دحیوانانو فکر کړی دی که څه ؟ امنیت چېري و په سپینه ورځ غلو لاس اچولی دی ، شپه خو لا څه کو ې، هره ورځ چي اورې یوه دوې غلاوي شوي وي ، دالا څه کوې ، هغه بله ورځ یې په هغه لاندي کلي کي څنګه ښه ځوان ویشتلی

ketabton.com - The Digital Library

و، سړی ماښام خپل کور ته زړور نه شي ورتلای ، د شپې چي سخت مريض پېښ شي هغه بله مري يا به يې خلک د سر په سودا ترډاکټره رسوي ، دااوس امنيت دی دې ته تاسي امنيت وايا ست ؟

ولي حکومت او مشران دغه شپېږ کسه غله نه نيسي او سزا نه ورکوي ؟ دغه بې کاري خو ټوله دغه زورور جوړه کړې ده ، ولي رشتيا نه سره وايو ؟ داسي معلوميږي چي ددې نوي حاکم سره نور غله ډېر شوي دي ، موږ له حکومته غواړو چي دا حاکم لېږي کړي او هغه بل پخوانی حاکم موږ ته راولي ، هغه حاکم ښه سړی و ، هغه په هر کال کي عدل کاوه هغه دخان او غريب فرق نه کاوه ، " په دې حال کي ډېرو خبرو او جذبې دحاجي صاحب په خوله کي ناړي وچي کړې ، سفر محمد دغه وخت يو ګلاس اوبه ورکړې ، ها حاجي صاحب يو وار دايو غوړپ اوبه وڅښلې تر ژبه دي جارشم ، رشتيا چي ايمانداره مشر يې ، وايم تا دي خدای ﷻ پاک زموږ له مينځه ځو ورځي نه باسي ته خو د پلار او نيکه سړی يې " .

حاجي نذرګل اکا تراوبو ځښلو وروسته وويل : دحکومت سړو داوويل ، چي موږ به درايت يا عوامو څخه دا... دادغم د محصول (ټيکس) په نامه اخلو او دوه کلي مو په دې درونړول چي هلته به يو پارک دساعت تېري لپاره جوړ کړو ، يو کلي او ځو دوکانونه لا نور هم درنړوو ، زه وايم چي حکومت داسي دی لکه ورور او رعيت يا عوام داسي دی ، لکه بل ورور نو زما په فکر ورور ته نه ښايي چي دورور کور ورونړوي.

کاکا زموږ خلک دماښام ډوډۍ نه لري ، دی موکورونه رانړوي او دساعت تېري ميدان راته جوړوي. دغه ته حکومت ترقي وايي ؟ دخندا او تعجب خبري دي.

ketabton.com - The Digital Library

اوس به دنړۍ اتل ستاسي ګوتونه پالش کوي

تورو ښتان، ښې غټې سترګي ، دګلاب په شان مخ ، کړه وړه یې ښه پرله برابر وو ، داسي معلومېدی لکه له یوې ښې درنې کورنۍ څخه چي وي ، مګر لباس یې داوخت نه وپرله پوري . خیرن او غوړ کالي ځای پرځای پینې هم باندي معلومېدې ، لکه دبل جامې(کالي) چي یې اغوستي وي ، پرتن یې برابري هم نه ښکارېدې ، دوکاندار ورته وو ویل:

ولي سبق نه وایې چي داکار کوې ، ګلزار چي په کار بوخت وو ویل: ښه دی کاکا جانه وبه یې وایم. دوکاندار ورته وویل: کله به یې ووایې ؟ګلزار وویل: چي مړ شم بیا به نو ډېر سبق ووایم: دوکاندار وویل: څنګه چي مړ شې بیا به نو ډېر سبق ووایې.

"ګلزار چي ددوکاندار یو ګوټ (بوټ) پالش کړی و اوبل پاته وپرمخ راغلي خولې یې لکه پرګل دشبنم څاڅکي دلاس په چپه خواپاکي کړې او دوکاندار ته یې وویل: زه مجرم یم ، زه باید اول ووژل شم.

دوکاندار چي یو لاس یې په سودا اخته و او فکر یې دهلک په وناولده خبروکي و او حیران و ، ویې وویل: ښه هلکه ته سمه خبره وکړه ته څنګه مجرم یې او تا څه جرم کړی دی ؟

په دې کوچنیوالي کي خو زموږ کوچنیان هیڅ جرم نه شي کولای ، سها روخت ناری(ناشته) وکړي ، شیدې ، هګۍ او څه نور شیان ورسره وخوري ، سرپه هنداره کي غوړ او برابر کړي بیا یې نو په موټر کي راواخلو او دښوونځي په دروازه کي یې کښته کړو ، غرمه ناوخته یې بیا په موټر کي راولو ، ماپښین بیا بل استاذ چي موږ یې ماسټر بولو هغه ورته راځي ، انګلش او نور څه ورزده کوي ، مازدیګر بیا څوک کرکټ یا فټبال او نور څه کوي ، ښه ته ووایه: تاڅه جرم کړی دی ؟

دګلزار چي دغه وخت دخپل ولس ا و دځان ټول زحمتونه او دردونه یوپه یو مخ ته پراته وو او ددغه دوکاندار او دنوري نړۍ دولسونو ناز او نخرو دده دسترګو کاسې له اوښکو ډکي کړې وې ، داسي وویل:

زه په دې مجرم یم چي زه دافغانستان یم او افغان یم ، موږ یو نیم میلیون شهیدان ورکړل ، دوه میلیونه معیوبین ، ګوډان او ړانده شول ، پنځه میلیونه زیات او کم مهاجر او کډوال شول، وطن مو کنډواله شو.

کونډې او یتیمان مود مجبورۍ فقر ته اړشول ، څوک په نیم نس دنورو منتونه پرځان وړي ، په ګاونډي او عربو ملکو کي په نیمه مزدوري درانه کارونه کوي.

ketabton.com - The Digital Library

دلته هلته چي دچا خوا ورته بده شي ورته وايي: ته هم خبري کوې ته خو ماجر(مهاجر) يې. هر ځای چي څه بده پېښه (واقعه) وشي ، هرڅوک يې وکړي ، نوښه او آسانه کار دادی چي پر افغانتن وتړل شي ، ګلزار چي په خبرو ښه موسم نيولی و ، دوکاندار هم لاس ترزني ملامت غونديوي ورته کتل ، څه نور خلګ هم ودې مجلس ته غوږ وو ، ګلزار وويل: کاکاجانه تا واورېدل ، موږ همد غسي هرځه په خپل وطن کي درلودل.

يوازي موږ دوي کوټې چي تاسي يې بنګلې بولئ ، دوه باغونه ، ښه ډېره مځکه ، درې غواوي ، شل دېرش پُسونه ، دوه ښه اسان ، دسپرتيا موټر وايم څه درته ووايم: خدای ﷻ پاک هرڅه راکړي ووداسي نو هرڅوک درواخله چي څه ناڅه شی يې درلودی ، ښه جنت غوندي وطن .... ښه باغونه ، رواني اوبه دوطن مېوې په مونورو ملکوو ته تللې ، وايم په جنت کي اوسېدو دلته خو اوبه لاپه بيه دي . ګلزار چي دمهاجر-مهاجر په نامه دنورو افغانانو په څېر ډېر تنګ شوی و ، ايله اوس يې دخپل زړه دتاوايستلو لپاره دوکاندار او څه نور کسان دخپلو خبرو تراغېز لاندي راوستي وو ، دلته نژدې يوه سړي ګلزار ته اوبه ونيولې ها دا يو غوړپ اوبه وڅيښه هلکه ودي ژړولو ، ګزار اوبه پرسر پورته کړې ، بيا يې برش پرګوټ (بوټ) وګرځاوه او خپلو خبرو ته يې داسي دوام ورکړی ، تاواورېدل کاکاموږ دغه ښه ژوند ، جنت غوندي وطن ، په ميلينو انسانان دخپل وطن ، ناموس او عزت لپاره قربان کړل ، که ددغه سره ښامار روس مخه موږ نه وای نيولې ستاسي به څه حال وای ، موږ په خپلو قربانيو سره دغه ښامار له دنيا څخه ورک کړي او دنړۍ نورولسونه مو هم ځيني خلاص کړل ، اورېدلي مي دي چي زموږنيکه ګانو په دې پېړۍ کي دنړۍ يو بل قوت " انګرېزانو " ته هم ماته ورکړې ده.

اوس نو افغانان ددې وړ دي چي سړی يې پر لاسو مچ کړي او دنړۍ اتل او قهرمان ته اتل او قهرمان ووايي او که يې خلګ په ډېرو وولي او ددغه زخمي زمري پښې نوري هم ورماتي کړې.

دادنړيوالو انصاف دی چي هغه سره ښاماران اوهغه زموږ قربانۍ يې هېري کړې ، چي لامي اوس هم پرکراره نه پرېږدي او زموږ پر سر سوداګري کوي ، دغه دلته هلته چي دخلګو بچيان او مېرمني بې غمه ګرځي داخوزموږ دمېړاني برکت دی.

ولي لا داخلګ حقيقت نه مني او موږ ته په سپکه سترګه ګوري ، په دغه وخت کي ددوکاندار او څو نورو ولاړو کسانو په سترګو کي اوښکي ډم ولاړي وې او هيڅ جواب يې نه درلودی ، ګلزار چي دواړه ګوټه پالش کړي وو او له درده يې پر دوکاندار وروغورځول ، ها واخله ، اوس به دنړۍ اتل ستاسي ګوټونه پالش کوي.

ketabton.com - The Digital Library

او اخري سلګۍ يې دي

دګلاب ګل و ، ټول کلي په ښايسته و ، پلار او مور به هم ښه نازاوه ، ماښام به يې له بازاره پلار څه ناڅه شی ورته راوړی ، په دغه کوچنيوالي کي خدای ﷻ له ښايست سره – سره ښه عقل او پوهه هم ورکړې وه.

کله کله به د ماما يا خاله زامنو کور ته بوتلی ، هلته به يې څو شپې وکړې هيڅ بد يې نه کول، هرشی که به يې ځايه پروت و ، هغه به يې پرځای ايښوول. چاکو ، اورلګيت(باکس) او دوايي چي به يې د نورو کوچنيانو په لاس کي وليدل مشران به يې په خبرول. هر وخت به يې لاس ، مخ او کالي پاک ساتل. بس هغه د چا خبره خدای ﷻ ورښوولي وو ، هر چا به " چار ګل " ښه ياداوه. وايم په ټول کلي کي صفت يې کېدی ، له خپلي خور جميلې او مور سره به هر وخت د کور په کاروکي بوخت و ماخوستن به مور ورته وويل: چارګله زويه ستړی شوی يې ، نور ځايونه به زه هوار کړم ته ورشه ويده شه ټوله ورځ دي آرام نه دی کړی.

چارګل به ويل: موري ماته ښه کارونه خوند راکوي هغه بله ورځ مي پلار ويل: د هر چا سره مرسته کول د ښه انسان علامه ده. کله – کله به له پلار سره د لويانو او مشرانو خلګو مجلس ته هم تلی او هلته به يې د مشرانو خبرو ته غوږ نيوی او خبري به يې زده کولې ، چېري چي به په کلي کي ډوډۍ او مېلمستيا وه ، نو هر چا به " فتح لالا " ته ويل ، چي چارګل دي هېر نه شي هغه به خامخا د رسره راولې.

د سبق سره يې ډېره مينه وه سهار وختي به مسجد ته د سبق لپاره تلی ، سکول(ښوونځی) په کلي کي نه و ، ماښام تياره چي به يې پلار له بازاره راتلی ، نو ده به تر راتلو پوري انتظار ورته کاوه ، اودلاري خواته به يې کتل. پلار که به يې ټوله ورځ ستړی و يا به يې څه خپګان يا خوابدي لرله ، نو ماښام به د چارګل او جميلې په خوږو او ښو خبرو هوسا کېدی.

چارګل به کله –کله پلار ته ويل: پلاره ما هم بازار ته درسره بيايه ، زه به هلته کومک درسره کوم خو پلار به ورته ويل: زويه ته لااوس کوچنی يې ، ته اوس خپل سبق وايه.

چارګل: هو پلاره زه به سبق وايم ، سبق زما خوښ دی ، دهغه لاندي کلي ملا صاحب چي نصيحت کوي ، ږغ يې زموږ کورو ته رارسېږي ، د اسي ښې خبري کوي زه هر وخت غوږ ورته نيسم.

يوه ورځ چي فتح له بازاره ناوخته ماښام کورته راغلی د چارګل مور ورته ويل: سړيه يو وار دي داجميله په موټر کي ډاکټر ته وړې وای ، له غرمې څخه ډېره په عذاب ده ، ماپښين مي حال درلېږی خو هغه ثوک نه سو پيدا.

فتح چي لور ته ورتېر شو ګوري چي هغه پربل حال ده ، رږغ يې پر وکړی ، لوري جميلې څه درشوي دي ؟ خو جميلې رږغ نه شو کولای ، يوائې يې سر ته لاس وروړی يعني دسر له درده ډېره په عذاب يم ، دپلار او مور سترګی په اوښکو لندې شوې چارګل هم ټوله ورځ دجميلې په ناجوړی دېغ او اخوابدی و ، له فتح څخه نوره ورکه شوه ، دغسي وموټر ته وخوت او په ډېره تېزی يې موټر پر شا راوست ، چي مخ يې راوګرځوي ، يو ناڅاپه يې رږغ ترغوږشو دغسي دچارګل مور هم په ناره کړه ، خوله دي له خاورو راډکه کړه فتح چي له موټره راکښته سو ، ګوري چي چارګل زوی يې په موټر وهلی دی او اخري سلګی يې دي.

ketabton.com - The Digital Library

بس ټلفون کښېږدي

پردل وویل: نوروز اکا په یاد دي ، دي. زموږ د کلي ځنګه ښه ژوند و ، چا په لږ درلودل چا به کم ، دچا به لس دچا به شل دچا به زیاتي مېږي او وزې وې ، شپانه به خپله رمه پروخت د ځر لپاره بېوله. له رمې سره به دوه غښتلي سپي هم ورسره وو چي يو لنډی او بل برګی نومېدی.

وايم: پردانژدې حد لېوان نه شوای پرراتلای ، رمه چي به کلي ته راورسېدله ، مېږې او وزې به پرکونه سوې او دخپلو کورو په لور به داسي ورپرېوتې لکه دډېرو شپو پردېسي چي وي ، د هر کور له خوا به دوريو او مرغو مانو اوازنونه پورته کېدل ، او دخپلو مندو و راتلو ته به په هر کلي کي وو ، یووار به مېږي اووری ، وزې او مرغومان سره ګډ شول ، مېرمني به کتوي او لوښي په لاس ورته ولاړي وي څو دلوشنګ له کاره ځان فارغه کړي.

هوا او اوازونه به سره زمزمه کېدل ، دخوشحالۍ فضا به جوړه وه ، نو روز اکا پرتندي لاس تېر کړی ، لنګوټه يې ومخته کښېښودله ، سترګي يې له اوښکو ډکي وې ، زیاته يې کړه ، رشتیا هم پردل لالا هغه ښه وختونه وو ، شیدې ا و مستې هرځای ډېري وې ، غرمه به یخو او سړو شلومبو دتبې له ډوډۍ سره ځنګه خوند کاوه ، دکلي شا وخوامځکي به په پالېزو کرل شوي وې ، هندوانې او خټکي خو بې حسابه وو ، دغرو دچینو سړې اوبه او ددښت دګلانو بوی خو پر سړي باندي داسي لګېدی لکه شهد او عسل.

وايم: لکه دلقمان حکيم صاحب دوا او درمل اوس خو مو دادی تر زړه ويني څاڅي او سترګي مو له اوښکو ډکي دي ، دغه دوه درې کاله کاختي او هغه پخوانیو مصیبتونو هيڅ نه راپرېښوول ، مېږې وزې ، خو مو ټولي مړې شوې ، باغونه وچ شول ، کښت کرونده ختم شوه ، دخوراک شی نه شورا پاته.

وايم: وچ وړه لاله بازاره په پورراوړو ، اوس خو دادی پور لا څوک نه راکوي ، چاچي څه وس درلودی هغه بازار و او ښارو ته کډه شول ، چاته خواري پيدا کيږي او ډېري يې هلته دربدره ګرځي ، خواري او مزدوري هم نه ورپيدا کيږي ، داوبو غوړپ په څاګانو کي ودرېدی چي باغونه او رمې يې درلودې هغه وفقر ته اړشول.

پردل لالا وويل: هو نوروز اکا تا دفقر خبره وکړه ، هغه بله شپه مي په بازار کي وه ، په جومات کي يوه سړي دمرستي ږغ وکړی او يوې خوا ته يې پټو هوار کړی ، سړی شناخته رامعلوم شو ، ښه مي ورته وکتل چي خدای ﷻ دوست اکا و ، چي خلک سره ولاړل ، پوښتنه مي ځني وکړه ، دوې رمې يې مړې شوي وې ، په صحرا کي د ځان پرمرګ بېرېدلی و ، بل چا کومک ورسره کړی و ، دیوچا تر غوږې يې راوستلی و ، دومره خرڅ نه و ورپاته چي ځان تريوځايه پوري ورسوي يا يې مانښام وخوري، داسي نو ډېر درواخله ، نوروز اکا يو سوړ اسوېلی وکيښ او ويې ويل: ياره پردل لالا خدای ﷻ دي فضل کوي نيمه دنيا له فقره سره مخامخ شوه . وايم: يوازې دغه خدای ﷻ دوست اکا درواخله چي څه

ketabton.com - The Digital Library

يې مانده و ، هرڅه خدای ﷻ ورکړي وو ، هر وخت پر شلو کسو مېلمنو غښتلی و ، مګر خوارکی نن دادی سوال کوي ډېره سخته کاختي او وچکالي شوه.

پردل لالا وویل : دالکه چې ټول زموږ عملونه دي ، چې داسي راسره کیږي ، وایم ، زموږ څه کول دخلګو سره مو معامله څنګه وه او له خدای ﷻ سره مو وعده څنګه وه ، دخیر او خیرات دروازې وتړل شوې. پخوا به څنګه پسونه او غوايي د رب د رضا لپاره حلالېدل ، وایم : خیرات خو څه کوې فرض زکوة هم نه ورکوي ، پخوا چې به یې نه وې لیدلی پوښتنه به یې کول اوس چې په مخه درشي مخ درڅخه اړوي ، هغه ښه سړی به نو درته وایي . بس شکر دی معنا دا چې نوري خبري مه کوه راڅخه ولاړشه ، ستا به داخیال وي چې دامي دکلي دی یا مي دکاکا زوی دی ، دوکان او کوټې ته به ورشم ، پوښتنه به پر وکړم چې دروازې ته ورنژدې شې ، توري هنداري به یې وي سړی به نه معلومیږي ، چې څوک ستهاو که نه ؟ بیا نو ددروازې دخلاصېدو په چم هم نه پوهیږي.

کله-کله په لارکي یو سړی ولاړ وي ، هغه دمخه لا درباندي ږغ کړي چې حاجي صاحب نه شته معاف که ، وروره ولاړشه ، ته به پوښتني ته ورځې دوی چې وایي خیرات غواړي ،که دي بخت پرځای و ، نو به دي دننه ورپرېږدي ، بیا نو دادرک نه درمعلومیږي چې روغبړ یا ستړي مسیا څنګه ورسره وکړم او ګوټونه چیري وکاږم ، ته خپلي وصیلې او قرابت په مخه رااخستی یې ، خو په داسي ناولده ځای کي ورننوځې چې که خدای ﷻ په خیر څني راوایستې ته چې روغبړ یا جوړ په خیر کوې په دغه حال کي دي دوه یا درې ګلاسونه چپه کړي یا مات کړي وي ، ولې ستا کوټ او پتهو دواړه درځړیږي ، له نا پامۍ څخه دي پښه تر ځایه سمه نه رسېږي.

وایم : څه سر دي پرله ګرځوم پریوه لویه سرګردانۍ واوښتې ، په دغه حال کي هغه ستا قریب یا شناخته هم پرځای نه وي ، یودوه منشیان یودوه کشران وي هغه هم چا پراخبار سر ځړولی وي ، چا یو کتاب یا دحساب ماشین مخي ته ایښی وي ، چا بیا ټلفون غوږ ته نیولی وي ، دالو الو (هیلو هیلو) نارې پکښې وهي او دابه سره وایي:

څنګه سو ، درورسېدی ، بازار څنګه دی ؟ بس درسره رایې نیسه ، دستي شل لکه درحواله کوم ، هو – هو بس صحیح دی ګټه کوي. دلته نو یو وار سره وخاندي په دغه حال کي بیا دټلیفون یوه کیلۍ (بټن) ووهي اوس نو دهغه بل سړي خبري هم اورېدل کیږي ، بیا ورته وایي ښه موسم څنګه دی؟

جواب: دباندي ګرمي ده ، خو موږ ایرکنډېشن ته ناست یو .

پوښتنه: برايي مو څوک مېلمه و ؟

جواب: لنډو او پیرک ، څنګه ورقي مو وکړې هوبازۍ چا وګټله ، موږ دوې بازۍ ځیني وګټلې ، ښې دوې بازۍ مو ځیني وګټلې ، بیا خو نو پر زورور واست.

ketabton.com - The Digital Library

پوښتنه: څه وخت ویده شولاست ؟

جواب: داسي د سهار خوا وه د سهار لمونځ هم راڅخه قضا شو ښه د سهار لمونځ درڅخه قضا شو؟ هو.

پوښتنه : هغه نور چیري دي ؟

جواب : هغه لا اوس هم ویده دي ، زه اوس داسي ښاښت مهال ستا د ټلیفونه په ږغ راویښ شوم مخ مي لا نه دی پرېولی.

پوښتنه: ناری (ناشته) خو مو هم نه دی کړی ؟

جواب: هو اوس به مزدور راشي شیان به راوړي.

پوښتنه: نن ماښام چیري یاست ؟

ځواب: نن هم دلې یو ، نن نو بازي ډېره ګرمه ده.

دلته بیا داخبري سره وکړي اوکې – اوکې (Ok, Ok) بس ټلیفون کښېږدي.

ketabton.com - The Digital Library

خدای (ج) دي وبخښه

چي دورې ورځي به يې نه سره وليدل داسي به وتاچي ويل هيڅ خوشحالي يې نه ده ليدلې ، توري مځکي به يې سره سپيني کړې ، يو په بل پسي به ګرځېدل هيڅ ځای به خوند نه ورکاوه ، کله چي به يې سره پيدا کړل تا به ويل دکلو پردېسان دي ، بيا به يې نو زړونه سره تش کړل او ټول رازونه به يې سره وويل: کله –کله به په يوه نيمه خبره کي ګيلې هم سره راغلې ، بيا به نو مانېجن او په کاږه مغزي سره ولاړشو او يو بل ته به يې ويل ستا خوښه ده ته دغسي کوه.

کله به ورځ دوې او کله به څو ورځي سره خوابدي وو ، مګر صادق او زلمی دومره سره ګران وو چي بيا به يې يو بل ته دپخلا کېدو لپاره پلمې لټولې ، کله به يې ويل: يا ته مه ښوره بله ورځ به داسي نه کوي ، ددوی په خوابدۍ به ټول کلی او ملګري پوهېدل ، ولي هر يو به داسي معلومېدی لکه پاچهي چي ځيني تللې وي ، ناسته ولاړه به يې دپخوا په شان نه وه ، کله به له صادق څخه نورو ملګرو پوښتنه وکړه: صادقه ! ډېر ديغ (خوابدی) يې سم مجلس نه کوې اونن دوهمه ده زلمی هم نه درسره معلومېږي ؟ صادق به وويل: کار به لري نه به وي خلاص ، جانان چي هم دکلي دښو هلکانو څخه و او دصادق او زلمي په خوابدۍ باندي خوابدی و ، شاوخوا يې وکتل خولې يې پر سرسمه کړه او صادق ته يې داسي وويل: ياره صادقه ستا او دزلمي په انډيوالۍ ټول کلی ښايسته و ، همځولي به پرتاسي راټول وو ، اوس چي تاسي دوه خوابدي شولاست له مور څخه مو لا لاروركه کړې ده ، چي څه وکړو؟

يو وار يوه ته ورشو ، زارۍ ورته کوو او بيا بل ته ورځو چي څه پېښه ده ، خو يو هم حال نه وايا ست ، څو شپې ژوند دی چي په خوشحالۍ تېرشي ښه دی که په خوابدۍ ، دا به تاسي موږ ته نصيحت کاوه چي سړی يو دبل سره ښه کوي ، دصادق چي دغه وخت خپل ګران ملګری زلمی ستر ګو ته ګرځېدی او هغه خواږه مجلسونه چي هر يو يې لکه دشب قدر شپه يا دکوچني اختر ورځ چي هر کله نه وي ، که به ټوله ورځ هر څه ستړي کېدل ، خو دمازديګر په مجلس او ليدو به يې ځان هوسا کاوه او مازديګر ته به داسي وو ، لکه څوک چي دجنت پر لار باندي ځي. صادق په جواب کي وويل: جانانه ته خو ښه وايې مګر ما په ټول ژوند کي چپ قدم نه دی ورسره ايښی. صرف هغه بله ورځ ما دا ورته وويل: باغ ته درغلم تاهيڅ مجلس نه راسره وکړی، بس پردې خبره زلمی خوابدی شو ، دوه درې واره به زه نور ورسره مخامخ شوی يم ، خو ده ځان پر خوابدۍ باندي اچولی و او لاره يې بدله کړې ده ، ښه ته ووايه:

دی به زما څخه پردغه لږ خبره او ګيله باندي دومره خوابدی کيږي ، زه چي خدای ﷻ مه کړه دی پرسرباندي ووهم ، لا بايد دی خوابده نه کړي ، بيا زه ورغلم . په دغه وخت کي صادق دسمال له جېبه راوکېښ او ستر ګي يې په وچي کړې او ويې ويل: اوس ته ووايه چي زه ملامت يم او که دی.

ketabton.com - The Digital Library

جانان ورته وویل : ماته همدا سې معلومېږي لکه ده چي زیاتوب درسره کړی وي ، رشتیا هم څوک له انډیوال سره داسي نه کوي لکه ده چي له ستا سره کړي دي.

هغه بله ورځ زه ددوی په باغ کي ورسره ناست وم دزلمي مشر ورور "مهربان " ورته وویل : هلکه داصادق دي لکه چي خوابدی کړی دی ، چي اوس نه درسره معلومېږي ، خو زلمی هيڅ جواب نه ورکاوه ، صرف يې داوویل : هيڅ نه ده پېښنه. آخر مهربان ورته وویل: نن یا سبا به خامخا ورځي او صادق به پخلا کوي !.

" په دې حال کي جانان دچایو پیاله پورته کړه دصادق زړه له دردمنو خبرو ډک وو " ويې ويل : جانانه ! هسي مي تادزړه غوټه خلاصه کړه او زخمونه مي لا تازه کوې ، وايم څو ورځي مخکي دافغان اکا په پالېز کي په مخه راغلی ، مخ يې راڅخه واړاوه او لار يې راڅخه چپه کړه ، دبل چا خبره دوندي پرچانه درنېږي لکه ديو ګران دوست او انډیوال ، بیا دزلمي غوندي ښه انډیوال ، بس دی خدای ﷻ دې وساتي ما يې د انډیوال حق څه ورادا کړی دی ، څو واره ورغلم چي زیاتوب لا هم ده کړی دی.

جانان ورته وویل : صادقه چای درواخله ، سرې سوې ما ټولي درڅخه وکړې ، خدای ﷻ به يې خير کړي. صادق چي پیاله پورته کړه جانان ته يې وویل : صادقه ته دچایو خبره کوې ، وايم ما ته ددنیا هيڅ شی خوند نه راکوي او نه ددنیا په شیانو کي وفا پاته ده.

وایم تردې وروسته ددنیا هيڅ شی پرهيڅ نه بولم مګر زلمی مي يو وخت نه هېرېږي ، کوښښ کوم چي هغو ځايو ته ولاړنه شم چېري چي زه او دی سره ګرځېدو ، دده په رنګ چي څوک وينم ، لا مي دی وسترګو ته ودرېږي ، دجمعې په ورځ تا راته وویل چي ما او زلمی اختر ته يوه رنګه کالي کړي دي ، له هغه دوکاندارسره هغه رنګه يوه جوړه کالي لا نور هم پاته دي ، هغه به ته کوې او ځان ته به يې جوړوې.

مادرته وویل : کوم شی چي ماته دزلمي یاد تازه کوي دهغه شي زه تاب نه لرم او بیا چي دزلمي په شان کالي ما اغوستي وي ، زما یو پټو دده دپټو په رنګه دی ، اوس زه هغه هم نه رااخلم او بیا زه اختر څه کوم ، اختر خو هغه وختو ، چي زه په ښه زړه وم.

جانان ورته وویل : نوري خبري پرېږده درځه چي يو وار ورشو.

صادق وویل : دڅه لپاره ؟ بس دی نور نه ورځم.

جانان ورته وویل : هغه برایي ناجوړه شوی و ، بیا يې ډاکټر ته یووړی.

صادق وویل : دغه دی ولي يې ماته حال نه رالېږی ، زه به هم ورغلی وای.

ketabton.com - The Digital Library

جانان وویل: ټوله شپه یې یادولې ، چې کله به یې درد سپک شو ، دستې به یې ماته وکتل او راته وبه یې ویل: ته وایه ما به صادق وبخښي او یو وار به یې ووینم ؟

ماخو ډېري پرې وسره کړي دي ته وا اوس به یې نه راولې ؟ مابه ورته ویل اوس خو شپه ده سهار چې دی خبرشي خپله به راشي " بیا به یې لږ تسلي او ارام وشو " نو اوس درځه چې ورشو او هغه دی دزلمي ورور یونس هم زموږ وخواته په منډه راروان دی ، یونس چې رانژدې شو ، ساه وهي. هلئ –هلئ جانانه ، جانانه ، صادقه راځئ – راځئ ما ټول کلی درپسې ګښت کړی دی ، هلئ راځئ زملی ډېر په عذاب دی ویل یې صادق راولئ ، چې یو وار یې ووینم.

" دصادق او جانان هم په دې خبره سره حال بدل شو ، سترګې یې له اوښکو ډکې شوې ، بس په منډه راروان شول چې راورسېدل ، دغسې په خلګو کې دزلمي وخواته ورتېر شول ، ګوري چې پرزلمي دمرګ خولې ورماتې دي ، صادق په ګانګوړه او ژړغوني آواز پرړغ کړه. زلمیه ، زلمیه !

زلمي چې داږغ واورېدی چې صادق دی سترګې یې راروني ړې ، شونډان یې سره وښورول ، معلومېدی لکه صادق ته چې وایي ما وبخښه او رخصت راکړه.

په دغه حال کې دصادق پرمخ اوښکې راواني وې او دآخر ځل لپاره یې پر تندي مچ کړ او دایې ورته وویل: ته ما وبخښه ته حق را پل (وبخښه) کړه ! ماولي ستا په ناجوړۍ ځان نه وخبرکړی څنګه ژر راځخه ولاړې ، زه هم نور ژوند نه غواړم صادق هم دغسې بې حاله ولوېد او دواړو خپل پور اداکړي.

خدای ﷻ دې یې وبخښي

چي فکر او سوچ په کار دی

نن مانښام یې دډوډۍ پروخت دجهانګیر او لاجورد زامنو قیصه کوله ، حاجي صاحب ښه سړی دی چاپې نوم په بده خوله نه دی اخیستی ، په کورکلي کي یې دهر چا په غم او ښادۍ ځان خبر کړی دی ، له بې وسه او بې کسه خلګو سره یې تر خپله وسه مرسته کړې ده ، دژوند تودې او ترخې ډېري پرراغلي دي ، تل به یې زامنو ته داویل چي خپله ګوزاره کوي ، دچاپه کار ، کار مه لرئ که مو ښه دچا سره کولای شوای خوښه کنه بد چا ته مه رسوئ.

دژوند یوه ترخه انسان ته ډېره ګرانه پرېوځي که یې ځوک په ساړه دماغ اوسم فکر برابره نه کړي وایم ، له کوچنۍ خبري څخه لویه خبره پېښیږي ، که پر بدو واوړي ستاسي په یاد دي هغه بله شپه چي باران شوی وو ، دجهانګیر اکا دکوراوبو بله‌لار نه درلوده دلاجور پر کور ورتلې ، دلاجور زامنو داوبو لاره وربنده کړه ، چي نور موږ دغه اوبه پردې خوانه پرېږدو ، هغه و چي ددواړو کورو انسانان پرله راووتل پرځای ددې چي په خبره سر خلاص کړي او یو دبل زور راوړي ، په لرګیو او بېلچو یې یو بل سره ووهل. جهانګیر اکا سپین ږیری سړی و ، په سر کي ووهل شو ترډاکتره پوري لانه وو رسېدلی چي پر لاري مړ شو ، هغه شپږ اووه سرماتي خو لا پرېږده وایم ، خدای ﷻ مودي یې له حاله وساتي.

"په دغه کال کي دحاجي صاحب کشر زوی دلاس پرېولو اوبه راوړې ، دولت چي دپلار خبروته غوږنیولی و ، خپله اوږده خاموشي یې ماته کړه او ویې ویل: هو پلاره ! ددواړو کورونه خراب شو ل ، یو خو قتل و شو ، بل بدي ورپېښه شوه ، داپې لا څه دلاجور زامنو کډه بار کړه ، ښه کور ، ښه محله ، دبازار ښه کاروبار ، داټول ځیني پاته شول ، ځوک وایي رېګ ته به تللي وي ، ځوک وایي صحرا ته به تللي وي ، داشین ژمی او دا ودوی خوارانو ته ورپېښه. حاجي شاګل اکا چي دښوروا په ګوله پسي دشلومبو غوړپ وکړ ، لږ یې ګوله ترستوني تېره شوه ، ویې ویل: هو ! زویه دغه ګوله مي ترستوني نه تېریږي چي ددوی حال راپه یاد کړم. وایم ، موږ دغه دی په ژمي کي لا شلومبې نه قضا کوو هغه نور نعمتونه خو لا پرېږده.

وایم ددو ی خوارانو به څه حال وي چي ځان له یخه خوندي کړي او وچ اوږه ورسیږي ، پاچهي به یې و بولي ، په دغه لا کله خلاصیږي ، نوري خوارۍ هم ورته ګوري ، دخدای ﷻ عذاب خو لا پرېږده ، مازدیګر ادم لالا په جومات کي ویل: چي د لاجور هغه سپین ږیری ورور او وراره هم حکومت نیولي دي چي ورور دي څه شو. داغریب خو په هیڅ نه وو خبر ، بې ازاره سړی و. دغه یو بچي یې و ، هغه یوه مزدوري ورته کوله ، په دغه یې ګوزاره وه اوس یې نو دوې تورسري (ښځي) په کور کي پاته شوې ، هغه وو درې کلي لاندې دچا په غوږې "څنګ" کي همسایه وو هغه دچا خبره ده وجود رویه لانده هم سوځي.

ketabton.com - The Digital Library

په دغه حال کي ددروازې کړپ شو او " پایند " له بازاره راورسېدی ، ترسلام وروسته پلار او ورونو سترمسیا ورته وکړه ، دولت ورته وویل :مورې لږ انتظار وکړ هغه ته وځنډېدې ، بیا مو نو ډوډۍ راواخیستله ، هغه هم دډوډۍ په خوند نه یوپوه شوي دغه دلاجور د زامنو دغم قصه مو کوله.

پایند په جواب کي ورته وویل: دوکان مي پروخت بند کړ ، هلته مي لږ دوایي راواخیستله ، چي پرلاري جمعه ګل لالا راسره ملګری شو ، هغه هم دغه قصه کوله ویل یې دلاجورزامنو چي دشپې کډه بارکړه په هغه شپه خو باران اوربېدی ، ختې وې تریوځایه چي تللي وو پرلاري یې موټر چپه شوی و ، وایي ، چي دوه درې پکښې مړه او څو نور ټپیان او خوږدي ، سم یې لا حال نه دی معلوم ، له کوچنۍ خبري څخه داده دوني (دومره) لویه خبره پېښه شوه ، بس پلاره هغه ستا خبره.

چي فکر او سوچ په کار دی:

ketabton.com - The Digital Library

داغریبه مړه شوه

"ولي اکا ښه سړی و ، څوک یې نه وو ازار کړي ، دیو وزري او یواځیتوب ژوند ډېر پر تېر شوی و، دبل دګاونډیتوب احتیاجونه یې ډېر لیدلي وو، دوه درې واره تربرو پرخپله مځکه داسي وواهه ، چي مرګ ته یې رسولی و، ډېره مځکه او جایداد تربرو ځني لاندي کړل ، پرهغه پاته به یې هم ګوزاره نه ورسره کېده ، مجبوره شو بازار ته یې کډه وکړه. دیو شناخته سره شریک شو ، څه کاروباریې پرله برابر کړ ، راستمن سړی و ، ژوند یې ژر ښه شو اوس یې نو هلکان هم غټ شوي وو ، په کار هم پوه شوي وو.

وایم هغه دچا خبره " چي ډوډۍ یې پرتبۍ ښه پخېده " زامنو ته به یې ویل: نیمه ډوډۍ خورئ نیمه دخدای ﷻ په رضا ورکوئ ، هیڅ شی مونه دي کم او مانده. ښه مېنه او کور ، ښه محله ، ښه دوکان او کاروبار خپله غوا درته ولاړه ده.

وایم: هغه تربرو چي زه یې څو واري ووهلم او دمرګ خوارۍ یې راباندي تېري کړي ، لا درته راشي هم په ښه وضعت او ښه چلند ورسره کوئ ، موږ به یې ددوی په نیت نه ورسره کوو، زرګر چي دپلار مشر زوی و او ټولو خبروته یې غوږ نیولی و او ښه –ښه به یې ویل ، دخبري پر وار یې ویل: هو پلاره تاښې خبري وکړې ، دښه کار نوم لا ښه دی او دبد کار نوم بد دی او دبدو پای خراب دی ، خدای ﷻ موږ ته ښه ژوند راکړی دی او په ښه نظر یې راته کتلي دي.

وایم: بل که موږ ته دربدلي وي ، وي به خو موږ بل ته نه یو دربدلي . هغه زموږ تربرو چي زموږ سره یې ښه ژوند ونه کړ خپلي مځکي خو یې خپلي وې ، زموږ مځکي یې لا هم راڅخه لاندي کړې ، دغه دی نن یې څه حال دی ، خدای ﷻ دبل له احتیاجه نه وایستل ، اوس چي بیا خدای ﷻ داکاختي او وچکالي پر راوستله بیا نو خدای ﷻ ښه له مځکي سره ووهل.

نن غرمه " زعفران " راغلی و ، چای مي ورته راوغوښتې وایم پرحال یې ژړا روا ده ، چي داقیصې یې راته کړي دي ، زړه مي باندي تور دود سو ، باغونه یې ټول وچ شوي وو ، دپسو دانه نه وه ورپاته ، دکال له سره چي یې پورونه کړي هغه پر باندي وو ، د پورو ړو له لاسه یې سترګي نه شوای ښکاره کولای. ویل یې زوی مي یوه میاشت دمخه باوړۍ ته ولوېدی نو رسلامت و ، خو دغه ښی لاس یې دوه ځایه مات شوی و . ویل یې دډاکټر پیسې مي نه درلودې ، سکندې والا هغه لاسونه چي تړي هغه ته مي ورووست ، هغه یې لاس وروتړلی هغه هم سم نه دی جوړ ، هلک ځیني په عذاب شو او خلګ وایي ، چي دابه بیرته ورماتوئ ، کوږ به یې ورتړلی وي ، ده راته ویل ، چي له کوره راتلم یو موټ اوړه هم په جوال کي نه وو، موټر کرایه مي له بل چا پور کړه ، " زرګر سوړ اسوېلی وکیښ ، له نږدې منګي څخه یې اوبه پرسرپورته کړې ".

ketabton.com - The Digital Library

پلار ورته وويل: هو زويه ! پر موږ ښه ولاړه ده ، يوائې چې د خداى ﷻ شکر اداکړو ، څوک راڅخه ازار نه شي ، کبر او لويي راڅخه ونه شي.

وايم: هغه بله ورځ چا قيصه راته کوله چې "ګلداد " او ملنګ چې سکه داکا زامن دي پرکوچنيانو يې سره جنګ شوى دى بيا يې نو هلکان سره راوتلي دي ، مرګ له يې سره وهلي دي. يو هلک په سر کې په بېلچه وهل شوى دى ، چې دخبرونه دى ، دوه په " لرو " وهل شوي دي هغه هم کاري خوږ دي.

وايم: دانو څه ژوند دى چې يو وار کاختي شي ، بيا بدي شي ، وايم داټول زموږ عملونه دي " ولي اکا " دنسوارو دبلى سره ښوراوه ، نيت يې داو چې نسوار وکړي. زرګر دخبري وار پيداکړ او ويې ويل: هو پلاره ! دزعفران قيصه مي درته کوله چې دزوى لاس يې مات شوى و ، هغه هم سکينديې والا کوږ ور تړلى و ، دغه يې حال وچې دموټر دکرايې پيسې يې لانه درلودې ، هغه دوا او ډاکټر خو لا پرېږده ، ما هم ددوى په عمل نه دي ورته کتلي چې يا يې زموږ مځکې لاندي کړې يا يې له موږ سره په کلي کې ظلمونه کول. وايم ده غريب هم پورته نه شواى کتلاى ، دى هم په هغو خپلو کارو لکه چې شرمېدى.

بس پلاره ده دغه دغم قيصې راته کولې ، زه به هم يو وار په کار ځني اخته شوم ، دوه واري مي چاى ورته راوغوښتې اخير مي زر روپۍ ورکړې چې داواخله هغه دزوى علاج به په وکړې ، که کلي ته تلې رابه شې يوه ګونۍ اوړه ، څه چاى او بوره به هم مادرته ايښي وي هغه به هم درسره يوسې.

ده غريب سر سرتور کړ ، ډېري دعاوي يې وکړې ، ده لا دغه دعاوي کولې چې دکلي د "ملک مدو " زوى ورپسي راغلى ، سا يې لنډه – لنډه کېده زعفران ته يې وويل: ستا تر راتلو وروسته دي کور والا پر اولاد سخته ناجوړه وه ، بل شى نه وو دغه زموږ دسپاريانو په موټر کې مو راواخيسته دوې ښځې نوري هم ورسره راوختې ، دغه وو چې لنډي مانده ته راورسېدو ، هلته مومو ټر خراب شو ، سواريان کښته شول هغه ستا کوروالۀ مو په ځولۍ کې راکښته کړه ، ديو پاڼ په سيوري کې مو کښېنووله ، موږ په موټر اخته شو چې ژر به يې جوړ کړو ، لږګړۍ وروسته مو د کوچني ژړا ترغوږ شوه موږ خو ورتلاى نه شو ، هغه ښځې ورسره اخته وې يوه ښځه زموږ خواته راتېره شوه او په ژړا يې موږ ته وويل ، چې کوچنى يې پيدا شو او داغريبه مړه شوه.

ketabton.com - The Digital Library

بیا به بد نه کوم

کله انسان داسي وي لکه هغه نوم چي وي ، دغسي ښه والی او بدوالی یې دهغه له نامه معلومیږي ، خو کله بیا داسي نه وي او خبره سرچپه وي لکه د " زرداد " نامه ته چي ګوري ، ځوک به وایي چي زر به سره ورکوي او زر به وېشي مګر دی داور سکروټې پاشي او بېشي (وېشي) ، زرداد چي کوچنی ولا یوه ستړیا وه ، که به یوه ورځ ترځانګو ایله شوی و سربه یې مات و . خو بله ورځ به یې دشیدو بوتل داسي کلک و غورځاوه چي نه یوازي شیدې به ځني توی شوې بکلي پرپلار به یې بل بوتل هم تاوان کړ ، چي کله دځکېدو یا خاړپوځو شو بیا له مور او خوېندو ځخه نور کار پاته و ، چي نورو کوچنیانو به چا خوړلې ، ده به ګلاسونه چپه کول چي نور به سم ناست وو ، ده به په لوښو کي خاوري اچولې ، وایمه سمه سرګرداني و.

یوه ورځ چي مور یې په کار پسي ولاړه او یو ناځاپه یې د زرداد سوي نارې تر غوږ شوې ، له هغه ځایه یې نارې کړي.

- لکه چي خاوري مي په خوله شوې داځه وشول ، چي هلک داسي سوي بغاري وهي ، " تانو " خور یې بدي واخیسته او ژر – ژر سرې اوبه باندي تویولې ، چي مور یې رانژدې شوه ورته ویې ویل : موري داخو یې تودې چای پرځان چپه کړې ، هله یوه چاره یې کوه ! مور یې ژر کوچنی دهلکانو په پلار پسي ولېږلی چي هله ورته وایه ژر ارځه چي زرداد وسو ، میراجان چي ترلمانځه وروسته له جوماته پرلاري و ، حیران دی چي دا " جنت ګل" څنګه راځغلي . " جنت ګل " چي رانژدې شو پرپلار یې ږغ وکړ، هله اغا جانه ژرکوه چي زرداد وسو .

میرا جان هم په ډېره حیرانۍ سره پوښتنه ځني وکړه څنګه او په څه شي وسو ؟ "جنت ګل " وویل: تودې چای یې پر ځان چپه کړې ، میراجان دغسي دکور پر خوا را چابک شو چي راورسېدی، ګوري چي هلک لکه ماهی چي پروچه کښېږدې داسي پرله اوړي ، میراجان سمدستي دهمسایه ندا کور ته ورنارې کړې چي هله موټر دي راوباسه چي یو وار داهلک تر یو ډاکټر پوري ورسو و.

"همسایه ندا " هم موټر په تلوار رارهي کړ او هلک یې مخ پرروغتون (هسپتال) راواخیست ، میراجان په دغه وارخطایي کي ندا ته وایي ته وا داوخت به ځوک وي ، موټروان ندا وویل: هو څنګه به نه وي ضرور به ځوک وي ، دهسپتال(روغتون) پردروازه یې لیکلي دي (۲۴) ساعته بېړنۍ (ایمرجنسي) اسانتیاوي ستاسي لپاره شته.

په دغه حال کي کوچنی یو وار ډېر په عذاب شي ، بیا میراجان خوارکی پرږغ کړي ، مه ژاړه اوس به پلار کوټه شیان دروا خلي (درانیسي) ، چي یو ډاکټر پیدا شي بیا به نو پلار ډېر شیان درواخلي ، ښایسته–ښایسته شیان ، بیا میراجان نداته وایي ښه تا ویل اوس به ډاکټر وي.

ketabton.com - The Digital Library

ندا : هو ډاکټر څه ډاکټر ان به وي دهغه هسپتال (روغتون) پردروازه يې دډېرو ډاکټرانو نومان ليکلي دي امبولانس هم لري مګر امبولانس يې نو دچا په ښه نه دی ورغلی، ولي په هغه کي دوی کور ته ځي او دکورکار ځني اخلي.

ميراجان خبره ورغبرګه کړه : دښادی هسپتال او امبولانس دې شي خدای ﷻ دي ځوک نه ورته اړ کوي ، له ماڅخه خړي او روڼي پرله ګډي شوي دي ، ته لاري ته سم پام کوه چي يا لار خطا نه کړې يا يو شی په ونه وهې يا دهسپتال کوڅه درڅخه خطانه شي.

ندا ورته وويل: وروره ته وارمه خطاکوه ، داپه دنيا کي پېښيږي ، دادی راورسېدو ګوري چي دهسپتال دروازه کولپ ده ، يو صفايي والا له دروازې سره ناست دی جارويې وخنګ ته پروت دی.

ميراجان خوارکی لکه مسافر پر راښوه شو ، سم يې هم نه پېژني چي مزدوردی يا کمپوډر ، خو دوی خپلي بدې ورځي ورته راوسول.

ميراجان ترسلام وروسته داسي په مظلومانه ډول ورته وويل: وروره ! ډاکټرصاحب چېري دی ؟ مورې دامريض را اخيستی دی ډېر په عذاب دی.

صفايي والا وويل: ډاکټر لا اوس نه دی راغلی ، تاسي ته خوهم دشي وخت نه معلوميږي ، بس هروخت چي راروان شئ ، هغه وخت راشئ.

ميراجان: وروره ته خوا مه بدوه ، داخو پېښه ده ، وخت نه لري. صفايي والا وويل: ډېري خبري به نه کوې ، هر شی خپله طريقه او وخت لري ، زه لا دغه هسپتال ته پروخت راځم ، دايې طريقه ده. اول به نمبر اخلې ، بيا چي ډاکټر پر "۹" بجې راورسېږي بيا به نو هغه وخت پرخپل اخيستي نمبر سره خپل مريض ډاکټر ته ورښکاره کوې.

ميراجان: په ډېره نااميدی سره دموټر خواته راغلی او "ندا" ته يې وويل: وروره داخو ډاکټران نه شته ، هغه سړي په ډېره خوشکه او خښم راته وويل چي هغه پر "۹" بجې راځي.

ندا : ته راځه چي دډآکټر کورته ورشو مجبوري ده اوس يې نو څنګه کوې ، هوسا د سترې په حال څه خبر دی ، موټر ته راخېژه ګوندي ډاکټر په کور کي پيدا کړو.

د " زرداد " سوی بدن ، سختو بوغارو ، دډاکټر نه پيداکېدل له ميراجان څخه هرڅه ګډ وډ کړي وو ، نژدې و چي موټر ته د کړکی له لاري وخېژي ، خوند ا استاذ دروازه ورخلاصه کړه او موټر يې روان کړ ، لږ ساعت وروسته ندا پرميراجان ږغ وکړ، وروره دادی دډاکټر کور ته راورسېدو ، ته ژر دغه شنه دروازه و روټکوه ،

ketabton.com - The Digital Library

داڅنګ ته يې دارنګ بتين هم ده ، ميراجان چې دغسي په يوه سا ورشيوه شو، دروازه او بتين يې يوځای ورووهل لږ ساعت وروسته دروازه خلاصه شوه ، يو هلک چې دخوب کالي يې اغوستي وو، سترګي په دوارو لاسومونبلې راووت ، داسي معلومېدی لکه له خوبه چې وي ، ويې ويل: څوک مو په کار دی چې داوخت راروان ياست ؟

مېراجان داسي زهير ورته وويل: مريض مو رااخيستی دی ، ډاکټر صاحب مو په کار دی هلک وويل هغه اوس نه ستنه هغه واک ته تللی دی.

ميراجان وويل: ښه ډاکټر صاحب واک ته تللی دی ، واک چېري دی ، واک مريض دی که بل شی ، ته يې مونږ ته راونبيه چې هلته ورشو.

هلک وويل: په شي نه پوهېږې ، وايې واک څه شی دی ، واک ورزش ته وايي ورزش ته ، داسې چې سهار ځغلي. ميراجان مخ پرندا استاذ راواړاوه ، ويل داخو هم نه شته وايې ډاکټر صاحب سهار ځغلي ، ګوره چې په چاپسي ځغلي ، داغريب ته هم لکه چې يوه خواري ورپيښه شوې ده چې په ميدانو دي ، ندا وويل: ته موټر ته راوخېژه مونږ له سهاره چپه رابارکړې ده ، ته راځه بل روغتون ته ورشو که خدای ﷻ کول دهغه ډاکټران به پرځای وي او هسپتال به هم خلاص وي ماته يې ډېرو خلګو صفت کړی دی ، وايي چې دهغه دوايي سمه هم ده او ارزانه هم ، ناحقه غوټيې خلګو ته نه ورپه شاکوي او ډاکټران يې هم ښه خلک دي او هلک هم دادی اوس ډېري بغاري نه وهي ته وايه درد يې سوکه شو او که دژړا څخه ستړي شو.

ميراجان وويل: زما خيال دی هغه په کورکي چې مو ګولۍ ورکړې هغو لکه چې نشه کړ، ندا خبره ورغبرګه کړه ، بس دايو راورسېدو هغه دی وينې دهسپتال (روغتون) دروازه خلاصه ده ، خلګ وځي ننوځي ، معلومېږي چې ډاکټران هم پرځای دي ، دستي نورو خلګو ميراجان ته وار ورکړ ، هلک ډاکټر وکوت ، دوايي يې ورکړه ډاکټر خپل فيس هم ورمعاف کړ ، څو ورځي په هسپتال کي و ، ترهغه وروسته کور ته ولاړل ، ميراجان هم دوايي له حلالي خلاص کړ.

مياشت پس زرداد جوړ شو مور پلار او نورو کوچنيانو ته به يې ويل: بيا زه بد نه کوم دمور او پلار په خوله به کوم ، ما چې بد کول مورا و پلار څومره راسره په عذاب شول. څومره پيسې ځني ولاړې او پر ماڅخه خوارۍ تېري شوې ، بيا به بد نه کوم.

ketabton.com - The Digital Library

احتیاط کوه

ډېري خوارۍ پر تېري شوې ، سوګل يې دتې و او رنګينه په دوهم کال کي وه چي خاوند يې يوه شپه کور ته تلی پر لاري غلو وويشت او مړ شو ، دلاس ساعت او څه پيسې يې ځني يووړې ، د " خانو " تر فاتحې وروسته يې څوک نه درلودل ، چي غم يې وخوري يا يې سرپرستي وکړي.

ميراث خواره يې ښه خلګ وو ډېره يې نه زهېرولـه مګر د کومک وس يې هم نه ورسره کېدی ، ولي هغـوی هم غريـب خلګ وو ، خاص څه يې نه درلودل ، بس " شمايله " وه او دوه يتيمان ، ځوانه وه ترکور هم نه شوه وتلاي چي دچاکره ورشي څه کار مزدوري يې وکړي ، ولي چي خلګ به څه وايي ، چي پر ژوند مي تور داغ ونه لګيږي او بل که تلای نو دکوچنيانو غم ورسره و ، چي خدای ﷻ مه کړه په دوی څه ونه شي ، نه ببرېږي ، ديو بل کره که به څه کار پيدا شو ، نو شمائلي ته به يې رالېږي ، دتلتک ، نالۍ او بالښت جوړېدو څخه نيـولي دکمبلو ترټکوهلو او کـاليو ترمينځلو پوري يې له يوه کاره مخ نه ګرځاوه.

دومره مزدوري ورپاتېدله چي وچ اوړه به يې په رانيول بس حياداره او پلار داره مېرمن وه ، خپلـه حيـا يـې سـاتله ، دايې هم پاچهي بلله ، چي څوک يې له خپلو يتيمانو سره پرېږدي او کار په ونه لري. خوارۍ او غريبۍ ډېري پرتېري شوې ، خو چا يې ږغ نه واورېدی ، څوکاله وروسته چي اوس " سورګل " څه غټ شو ، زلمی شو ، څه موده يې دچا سره مزدوري کوله خواوس پر غـاړه راټال دتختو پـه غـالب کي سګرېټ خرڅوي ، څه يې لاس پـه خلاص دی ، پـه څلورو پنځو شپو کي به کټو باندي کېدله ماښام به ښه خوشحاله سره ناست وو ، دخدای ﷻ شکر به يې کاوه ويل به يې خدای ﷻ: دغه نيمه ډوډۍ موتر خوله تېره ده ته مو باقي ژوند له غمه وساتې او سورګل ته به يې ويل: زويه دغه خواري چي کاږې او ماښام خپل کورته راشې دبل له بدو مودي خدای ﷻ وساتي دغه لويه پاچهي ده ، دغـه حـال دي خدای ﷻ نه دروي.

سورګل وويـل: هـو مـوري ښـه ولاړه ده ، خـو بيـا هـم پـه دغـه ګـوزاره نـه کيـږي ، ژونـد مناسـبتونه غـواړي ، جـوړ ناجوړپېښيږي ، دالا څه هغه دی بابا مسکين په کوچنيوالي کي کوزده راته کړې ده او ولور يې ټول پاتـه دی ، حيـا مي دبل پرکور ده ..... غاړه يې ايستل غواړي او حيا راخوندي کول غـواړي ، هغـه نور رواجونـه خو لا څه کوې ، زه مجبوريم چي يوه خواري وکاږم.

ketabton.com - The Digital Library

مور يې وويل: څه خواري به وکاږې ؟ موږ خو مال او دولت نه لرو چې بل کار وبار په وکړې ، بس همدغه ددوو لاسو خواري به کاږې.

سورګل وويل: موري سرکار (حکومت) خلګوته په پور موټران ورکوي ، زه به يو موټر په پور واخلم ، خواري به په وکاږم په کال دوه کې به مي کار سم شي ، تردغه دوه لاسو خواري خو هيڅ نه وځي.

مور يې ورته وويل: موټر څه کوې يو وار خو پور دى بيا چې ته مسافر شې زه په کور کې يواځې يم ، اوس چې ماښام ته راشې سترګې مي درډکې وي ، دغه دنېستۍ پرګوله سره کښېنو وايم ، چې رنګينه خور دې نه وه راڅخه واده کړې ، له هغې سره به مي خوله پرې وه ، لاس به مي په سپک و ، هغه دى دهغې خوارکۍ بيا څه حال دى ، دژوند ګونډه ده ، زموږ دې دادغم رواجونه شي چې په کوچنيوالي دوستي وکړو بيا نو په لويوالي هغه هلک چرسي يا هيرويني يا غل شي ، نه ده معلومه چې څه شى ځني جوړشي ، موږ هم دغه ستا او درنګينې

دوستۍ په کوچنيوالي وکړې ، هغه دى رنګينه خور دې په سرو اوښکو واده شوه ، په سرو اوښکو ناسته ده زه دلته په پخه يم ، خاوند يې هغه و له بې لارو خلګو سره ګرځېدى هغه دقتل په تور (جرم) حکومت دغه دوه کاله ايله کوي او بندي کوي ، په دغه سرګردانۍ کې يې رنګينه له موږ څخه واده کړه ، په ښادۍ يې پوه نه شو ، پرون زه ورغلې وم ، ګرده کهول يې دغم پر کمبله ناست وو ، رنګينې داسې اوښکې تويولې لکه شمه داسې سوې وه تاچې ويل اور ته دې نيولې وه ، هغه ددې ښه ځواني پربل حال وه.

په دغه وخت کې يې مور له ژړا څخه په سلګيو شوه يو ګړۍ وروسته سورګل وويل: بس دى يو ګړۍ دې اوښکې پاکې کړه ، سورګل هم دپټو په څاک خپلې لندې سترګې وچې کړې بيا يې وويل: هو ! موري زه هم څه غوږېدلى يم چې درنګينې خاوند به عمر قيد يا پانسۍ کيږي ، هغو اصلي قاتلانو دحکومت سړيو ته پيسې ورکړې ځانونه يې خلاص کړل او "بلو " اخښې ته يې وويل: چې ته اقرار کړى و ، چې د " ملک ظريف ورور ما مړ کړى " او ځان يې پساوکړ، بس هغه دچا خبره " چې بد ګرځې بد به پرځې " له بدو خلګو سره ناستې ولاړې دغه دى تر دې حاله ورساوه چې نن يې ټوله کورنۍ او خپلوان دغم پرکمبله ناست دي ، وايم چې په موږ پورې يې لا دغه دمسکينۍ ډوډۍ زهر کړې ده ، دومره توان نه دى راپورې چې يو وار دغه خور ووينم هغه ددې ښه ځواني څنګه کباب شوه ! بس خداى ﷻ دې دغه زموږ بې ځايه رواجونه ورک کړي ، هلک او نجلۍ لا کوچني وي موږ يې کوژده وروکړو. بيا نو نه ده معلومه چې په لويوالي څنګه شي او بيا په دغه وير اخته شو.

موري ما هغه خپله دغم سندره درته ويله هغه دغه قصه په راګډه شوه څه به يې درڅخه پټوم ، يوه مياشت کيږي چې موټر مي په پور اخيستى دى، موټروان (ډرېور) راچلاوه ما هم زده کړ ، داڅو پېرې کيږي چې زه يې بيايم او راولم مازديګر چې راورسېږم هلته په ګېرج کې يې ودروم ، موټروان مي نن جواب کړ ما ويل ، ښه دى دغه دده پيسې به

ketabton.com - The Digital Library

هم راپاته شي نو که یو شي ځني جوړشو. موریې وویل: ښه دی زویه اوس خو او به تر ورخ تېري دي. زه نو څه درته وایم بس احتیاط کوه لېري مه ځه ما ښام دغه خپل کورته راځه.

" سورګل چي نازده کړی و، موټر یې لا سم نه وزده له څو خطرناکو پېښو څخه خدای ﷻ پاک ژوندی خلاص کړ، کنه هره یوه یې د مرګ وه، څه موده کېږي چي موټر کورته راولي، کله –کله به ما خوستن په کلي کي چا-چا یو او دوه نفرو ژمنه وسره وکړه چي سهار به سره ځو، بس یو او دوه نفره دغه دکلي یو او دوه نفره دبازاري سواري(سپاري) به یې پیدا کړه بیا به یې موټر ته پښنه ورکړه، چا به ویل فضل –فضل وروره لږ سوکه (کرار) درځه اوسو به مودلته په مړه کړې داځنګه رفتار (تګ) دی، بل سپاري به ویل: دغسي چابک درځه مرګ له یارانو سره ښه دی، په دغه اړو دوړ کي به یې موټر راوستی اوبېوی، برابې ما خوستن هم دکلي دربیو کسانو ژمنه ورسره وکړه، چي سهار وختي به سره ځو یو دوه کسه به پرلاري پیدا شي، کنې زموږ کرایه دي بس ده، غرمه لا نه ده په کلي کي ناري شوې چي هلئ مړي یې راوړل، کوځې له کوچنیانو او ښځو څخه ډکي شوې، سپین سري هم کوځوته راووتې د سورګل مور هم راوتلې ده یوې بلې سپین سري ته وایې. خدای ﷻ دي داجنګ و دروي ځنګه ځوانان یې خاوري کړل، دغه دی بیا یې لکه چي شهیدان راوړل.

هغه دی جنازې یې مسجد ته یووړې بیا به یې کومي مندي بوري کړې وي، په دغه حال کي یوه دکلي ملا صاحب او هغه موټروان چي داپېښه یې په سترګو لېدلې وه او دامړي یې تر دې ځایه راورسول، د سورګل پر مور د خلګو له مینځه را دمخه شو او داسي یې ورته وویل: د سورګل موري د خدای ﷻ امر قبول کړه، خدای ﷻ درکړی و، خدای ﷻ درڅخه واخیست هغه دی ستا دزوی او دکلي دربیو نورو کسانو جنازې مو مسجد ته راوړې. خدای ﷻ دي یې وبخښي.

د سورګل مسکین دمور یوه چیغه (ناره) ترخوله وختله زنو یې بلګ شروع کړاو ټول بدن یې بې واکه شو، دستي نورو سپین سرو تراوړېو ونیوله او پرمځکه یې کښېنوله، یو بل سپین ږیري ورته وویل: دالته کښېنه جنازه ستا دلېدو لپاره دلته راوړي هغه موټروان (ډریور) چي دغه قصه یې ټوله په سترګو لېدلې وه، داسي یې ویل: زما موټر سهار دده په موټر پسې و، دژړي تربند چي ورتېر شو دوه موړه (کرلېچ) په ها خوا سړک ښه هوار او سیده دی، پردغه ځای چي دی زما دمخه و، موټر یې نور تېز او چابک کړ، مخامخ یوه غټه لاری موټر پرراغلی، سورګل هم لکه چي له ډېري تېزۍ څخه موټر نه شو کابو کولای، نو مخامخ یې په دغه ښنس موټر کي وواهه، دده موټر خو کوچنی و، دهغه موټر ترحصه لاندي شو، موږ چي ورکښته شوو، بس د قیامت ورځ وه، وینې بهېدلې. موږ چي سره راکښل ټول مړه وو، خدای ﷻ دي یې وبخښي ما به کله- کله سور ګل مسکین ته وویل، چي موټر دي سم نه دی زده، په خپله یې مه چلوه، که یې چلوې نو احتیاط کوه.

ketabton.com - The Digital Library

بیا په مسافرۍ کې

دماښام ترلمانځه وروسته به ځوانان ، سپین ږیري سره راټولېدل ، څوک به لوړ پردوکانچه ناست وه ، چابه لاندې دوکانچې ته څنګ وهلی و . څوک به بیا دجماعت دېوال ته ناست و. که به څوک نه وه راغلي دهغو به پوښتني کېده ، ښې غورې به کېدې ، دکلي بازار نوې او زړې به بیانېدې ، که به له یو ې خوا څوسپین ږیري دپخوا زمانې خبري کولې ، له بلې خوا به بیا چا دسبا لپاره خپل کارونه یادول.

یوه به ویل: سبا زما د اوبو وار دئ ، ته وایې مځکه په مې اوبه سې که به څه پاته سي ؟

هغه بل به ورته ویل: یا وروره ! فکر مه کوه واله ډکه ده ، وایم که نیت پراخه کړې زما لانیم کار درسره کیږي ، وایم چې کاختې تېرې شوې ، خدای ﷻ پاک دې بیا دا وچکالي نه راولي. سږکال خو دالله ج فضل دی بارانونه او ځای – ځای واوري وشوې ، دهغه دې یوڅه اوبه شته.

هغه بل به ورته وویل: بس اوبه به دخدای ﷻ ج خیر کړي سبا په هغه کښته کلي کې واده دی او موږ ټوله کلي ته یې ست کړی دی چې هیرې مو نه شي، بس له هري خوا به مرکه توده وه ، یوازې زرګر لالا وچې ښه عجیبه نوې به یې نه وه اورېدلي څه به یې نه ویل.

کله چې به یې څه عجبه اورېدلي وه په هغه ورځ به په جګه غاړه ناست و ، هر سړی به په پوهېدی چې عجبه یې اورېدلې ده ، نن هم چې جګ ناست و انتظار یې کاوه چې خلګ ټول پوره شي او یو څوک دعجبې خبرې پوښتنه ځیني وکړي او دی خپله عجیبه ورته بیان کړي ، په دغه حال کې تاج ګل راورسېد او پر زرګریې لا په ولاړه ږغ وکړ، شروع په کوه زوروره خلګ دې په انتظار ووژل.

زرګر وویل: نه – نه تاج ګل لالا ټوله ژوندي دي ، بس راځه ته مانده وې ، ښه شو چې راغلې. نوې هم عجبه نوې وه.

تاج ګل وویل: شروع په کوه چې دډوډۍ تروخته که دې په متې خلاصه کړه !

زرګر وویل: چې نه مې پرېږدئ نو یې واورئ ماپښین مې یو دوست دکراچي دسفر قصه راته کوله ، تاسي واورېدل ؟ټول مجلس پر راږغ کړه هو – هو قصه کوه ! وامو ورېدل.

زرګر زیاته کړه: بس نو ورور ته دې وویل شي ، دغه دوست قصه راته پیل کړه ویل یې: دکراچي دبس ټکټ مې کړی و ، پرخپله چوکۍ کښېنستم ، ټول بس ډک شو ، په مزل یې شروع وکړه ، ترڅو ساعته مزل وروسته دبس دمخ له

ketabton.com - The Digital Library

خوا څخه یو سړی راولاړ شو په نصیحت یې شروع وکړه ، بې سده زورور تقریر یې وکړ، په دغه حال کې دبس دپای له خوا یو بل سړی راولاړ شو ، ویل یې: دا څنګه ښه سړی دی او څنګه ښې خبري یې وکړې زه غواړم ودغه سړي ته لور ورکړم.

نصیحت والا چې دا خبره واورېده ویل یې: نه – نه زه دي لور نه غواړم ، ما داخبري دخدای ﷻ لپاره وکړې زه دي لور څه کوم ، دلته دلور پلار زاری ورته شروع کړې چې خامخا به زما لور په نکاح اخلې.

وایم ، چې څه سر دي پرله ګرځوم دغو نورو مسافرو هم خواستونه ورته وکړل.

نصیحت والا خبره ومنله چې سمه ده زه به دي لور په نکاح کړم ، په دغه حال کې یو بل سړی راولاړ شو ویل یې ، چې له ماسره څه خوږې (متهایي) دي دکور لپاره مي راا خیستې دي ، زه بیا داخیرات کوم دا یې ددې دوستۍ شېرینې ، چې دغه دوستي وشوه ، اوس نو په بس کې دمسافرو خورا ساعت تېر دی یو وار نصیحت بیا دوستي او بیا مفته متهایي او شېریني (متهایي) ووېشل شوه ، هغه دچا خبره چې مفتو شرابو به دچا لاس ودرېږي ، بس خولې شخوند – کیږي څوک په تعجب څوک په خندا دي.
وایم تاته دي وویل شي ښه و چې نه وې راسره ماورته وویل: ولي یاره ته بیا څومره کم نیتی یې ، دبل مفته متهایي دي لا نه ده راباندي پېرزو ؟

ده راته وویل: په دغو متلو او کنایانو بیا زما سره نه خلاصیږي سمه یې سپینه راته وکړه.

حقداد راته وویل: چې لږ وروسته به دي سر په خلاص شي ، هغه دچا خبره ، چې دخرو خاوند راشي ، دلته زرګر قصه پرېښووه ویل یې: بس دی نوره قصه به بیا بل وخت کوو.

دزرګر نازک طبعیت هرچاته معلوم و ، چې په بنډار (مجلس) کې به دده لپاره چای راتلې ، دده مرۍ (ډوډۍ) به ښه غوړه وه ن، بیا نو ده ښه مجلس کاوه او ښه شعر به یې خلاص و ، چې نه چای وې ، نه ډوډۍ نو ځکه یې قصه په نیمایي کې ودروله یا پرېښووله.

تاج ګل لالا چې دده ښه طبیعت نیولی و او ترنورو ښه ورسره پوهېدی ، پر راږغ یې کړل ، وروره زرګره قصه مه پرېږده ته خو دمجلس مالګه یې ، چې ته پکښې نه یې هغه مجلس لا خوند نه کوي. وایم ، چای به بیا په کوټه کې کوو ، دغه یو ګلاس اوبه درواخله حلق به په لوند کړې نو به په قصه ښه خوند وکړې ، زرګر چې اوبه وڅښلې ، یو څه دتاج ګل دناز خبرو طبیعت ورسم کړی و ، ویل: نه – نه داسي نه ده ما ویل ، ناوخته به وي کوچنیان به کور راته ګوري ، ټول مجلس په یوه خوله پرږغ کړه وروره زرګره !

قصه کوه ته وایې ناوخته به وي ، وایو چې سهار کیږي لا دي نه پرېږدو .

LARAWBAR

ketabton.com - The Digital Library

زرګر لالا قصه پیل کړه: نو خبره داده چي حقداد راته وویل: متاپيي او خوږ ي نه وې چي موږ وخوړلې بلکي د خدای ﷻ قهر شو ، لږ ساعت وروسته ټول خلګ له موټروان سره نشه او بې سده شوي یو ، دغو درې کسانو چي یو نصیحت والا ، دویم دلور پلار او دریيم دمتاپيي والا ، درې سره ملګري او غله دي ، بیا نو یوه موټروان (ډرېور) چوکۍ ته ورغلی دی ، اوبس یې یوې خوا ته درولی دی ، چي څه شیان راسره دي ، پیسې ، ګړۍ ، او نور قیمتي شیان ، هغه به یې ښه په بېغمۍ له مسافرو څخه راټوک کړي وي.

یو وخت چي موږ په حال کي راغلو ګورو چي په هسپتال (روغتون) کي پراته یو ، ډاکټران ستني رالګوي ، د حکومت سړي شا وخوا راباندي پېره دي ، ته وا موږ غله یو ، هغو درېیو کسانو موږ ټول لوټ کړو ن، چي په ځان یې لانه کړو پوه.

بس وایم: حقداد راته وویل ، چي د ناولده چا شی به څوک نه خوري ، بیا په مسافرۍ کي.

رحمت الله رحمت

ketabton.com - The Digital Library

د لراوبر په برېښنايي کتابتون کي پر ليکه اثار

- **اسلام او مذهب :**

- د روژې ډالۍ ـــــــــــــــــــــــــ ډاکټر نثار احمد صمد
- روژه د رحمت، برکت او مغفرت مياشت ـــــــــــــــــــــــــ مؤلف: مولوي سيد محبوب شاه ساجد
- د اصحابانو کيسې ـــــــــــــــــــــــــ مولوي عبدالهادي حماد
- د مصطلح الحديث علم په سوال او ځواب کښې ـــــــــــــــــــــــــ ليکونکی: شيخ مصطفی العدوی مترجم: محمد عمر بشار
- اړينه پوهه ـــــــــــــــــــــــــ مولوي عبدالهادي حماد
- د برېښنايي کتابتون د اسلام او مذهب د برخې د نورو پر ليکه کتابونو لپاره دلته کليک وکړئ !

- **ساينس او تخنيک :**

- د رڼا کړکۍ (د کمپيوټر زده کړه) ـــــــــــــــــــــــــ عبدالستار فيضي
- سرطان او د چاپېريال راديو اکتيويتي ـــــــــــــــــــــــــ ليکوال: پوهنوال ډاکټر نظر محمد سلطانزی ځدراڼ
- د مايکروسافټ آفس پښتو لارښود ـــــــــــــــــــــــــ عبدالستار فيضي
- غواړئ ذهني ځيرکتيا مو تمرين کړئ؟ ـــــــــــــــــــــــــ ژباړن: مختار احمد احسان
- د ساينس او تخنيک د برخې د نورو پر ليکه کتابونو لپاره دلته کليک وکړئ !

- **سپورټ او روغتيا :**

- هغه پياوړي لارې چارې چې اند ښښه ستاسو له ژوند څخه محو کوي ـــــــــــــــــــــــــ ژباړن: ډاکټر محمد رقيب (فاروقي وردګ)
- THE PREVALENCE OF HIV/AIDS IN AFGHANISTAN ـــــــــــــــــــــــــ Dr.Hameed Shuja
- د کوچنيانو تنفسي سيستم ـــــــــــــــــــــــــ ليکوال: پوهندوی دوکتور سيد حسام مل
- د لراوبر وېبپاڼې د برېښنايي کتابتون د سپورټ او روغتيا د برخې د نورو پر ليکه آثارو لپاره دلته کليک وکړئ !

ketabton.com - The Digital Library

- **هنر او ادبيات :**

- راځئ کيسه وليکو ____ نصير احمد احمدي
- مناجاتونه ____ نور احمد قرانمل
- د هيلو غوټۍ ____ ويناواله: وحيده "آرينزۍ"
- د ابراهيم ادهم په پلونو (ناول) ____ ليکوال: عبدالله الهام جمالزی
- منظومې کيسې پښتو لنډۍ او غاړې ____ ليکوال: ثارنوال احمد منګل خان

- **د ماشومانو لپاره :**

- کوچنی شاهزاده (د ماشومانو لپاره) ____ ډاکټر عبدالباري
- زما سوی (د ماشومانو لپاره) ____ مختار احمد احسان
- فتبالر (د ماشومانو لپاره) ____ مختار احمد احسان
- د برېښنايي کتابتون د هنر او ادبياتو د برخې د نورو پر ليکه آثارو لپاره دلته کليک وکړئ !

- **تاريخ او سياست :**

- روز شمار واقع افغانستان ____ تهيه او ترتيب: حميد علمي
- شيرشاه سوري د افغانانو تر منځ د يووالي هڅونکې ____ ژباړن: استاد قريب الرحمن سعيد
- د ډيورنډ ترون د حقوقو او سياست په تــــله کښې ____ ليکوال: ډاکتر رحمت ربی زيرکيار
- د تاريخ او سياست د برخې د نورو آثارو لپاره دلته کليک وکړئ !

- **بېلابېل آثار :**

- خوندور خواږه ____ عبدالستار فيضي
- د نړۍ اووه عجايبې ____ ژباړن: مختار احمد احسان
- د بېلابېل آثارنو مې برخې د نورو پر ليکه کتابونو د لوست لپاره دلته کليک وکړئ !

ketabton.com - The Digital Library

پای

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English